

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/592/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

372/2015. (X. 22.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ jogi képviselője útján szeptember 15-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2015. október 22 megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

megküldi az Országos Rendőrfőkapitánynak.

A Testület megállapítása szerint, a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos képviselőjében meghatalmazással igazolt jogi képviselője 2014. szeptember 15-én, elektronikus úton terjesztette elő panaszát, a panaszossal szemben 2014. augusztus 30-án foganatosított rendőri intézkedéssel szemben.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy 2014. augusztus 30-án kora reggel egy szórakozóhelyről hazafelé tartva egy barátja, T. társaságában bement a L. téri piaccsarnokba. Köztük és a biztonsági szolgálat emberei között – akik kísérték őket a piac elé – szóváltás alakult ki. A piac előtt megjelenő rendőrök igazoltatták a panaszost és barátját. A panaszos a rendőri felszólításnak eleget téve átadta személyi igazolványát, azonban a panaszos barátjánál, T-nál nem volt irat, csak a bankkártyája. Erre a rendőrök közölték vele, hogy be kell mennie a rendőrkapitányságra. T. megpróbálta meggyőzni őket, hogy semmi rosszat nem csinált, csak otthon felejtette az iratait, mire a rendőrök durván lefogták, megbilincseltek, és közölték, hogy viszik a panaszost is. A panaszos úgy véli, a rendőrök ezen kijelentését semmi sem indokolta, mivel a panaszos jogellenes cselekményt nem követett el, továbbá megfelelően tudta magát igazolni. Emellett sem az intézkedés okát, sem a nevüket, továbbá az azonosító

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

számukat sem közölték az intézkedő rendőrök. A panaszos megítélése szerint jogszerűtlenül, bilincsből vitték be őt a Rendőrkapitányságra. Majd ott levetették vele a cipőjét, átvizsgálták táskája tartalmát, azonban semmilyen illegális dolgot nem találtak nála. A panaszost a vele egyidejűleg szállított T-től külön zárkában helyezték el. A rendőrök a panaszos mindkét kezét hozzábilincseltek a zárkában található asztalhoz. Ettől a panaszos nagyon kétségbe esett, sírt, és könyörgött a rendőröknek, hogy engedjék telefonálni, és kérte őket, hogy magyarázzák el neki, miért állították elő. Később miután a panaszos egyedül maradt a zárkában, sikerült kihúznia a kezét a bilincsből, és elkezdett dörömbölni a vasajtón, hogy jöjjön valaki. Nem sokkal később kinyílt az ajtó, és azon több rendőr lépett be. A panaszos kiabált, ki volt borulva, kérte, hogy adjanak magyarázatot a történetekre. Az egyik rendőr válaszul ellökte, úgy hogy a panaszosnak aláfordult a bal térdre, egy másik rendőr pedig megfogta a panaszos kezét, odabilincselte szorosán a „zárkai prices” vaslábjához. Ezt követően a rendőrök ismét magára hagyták a panaszost. A panaszos álláspontja szerint sok idő telt el, mely alatt végig zokogott és orvosért könyörgött, ezt követően a mentő csak kb. 2-3 óra múlva érkezett meg. A panaszost tolószékbe ültették, és a mentő elvitte őt a H. Kórházba, ahol megvizsgálták, megröntgenezték, illetőleg vért és vizeletet vettek tőle. A panaszos elmesélte az orvosnak, hogy mi történt vele az előállító helyiségben, azonban a papíron, amit a vizsgálatok elvégzése után kapott, azon szerepelt, hogy: „ismeretlen körülmények között sérült meg”, a diagnózis szerint a panaszos térdre megrándult. Mind eközben T. is megérkezett a kórházba, rajta koponya CT-t kellett csinálni. T. későbbi elmondása alapján, a vizsgálat elvégzése rendőri bántalmazás következményeként volt indokolt. A kórházi kivizsgálást követően a panaszost a rendőrök visszavitték a Rendőrkapitányságra, ahol visszakapta a dolgait, majd aláírtak vele pár nyilatkozatot, amit el sem olvasott, mivel a kialvatlanságtól és fájdalomtól sokkos állapotban volt. A panaszos számára később kiderült, hogy azt a nyilatkozatot is aláírta, mely azt tartalmazta, hogy a rendőrök nem bántották őt. A panaszos mobiltelefonját nem adták vissza neki, mivel az valahogyan T. zsákjába került. T. kórházi vizsgálatai tovább tartottak, így még nem érkezett vissza a kapitányságra a panaszos elbocsátásának idején. A panaszos kérte a rendőröket, hogy engedjék meg azt, hogy telefonálhasson a családjának, hogy jöjjenek érte, mert nem tud ráállni a bal lábára, és így nem tud hazamenni. A rendőrök azonban ezt nem engedték meg. A panaszos kérte, hogy akkor hívjanak neki egy taxit, azonban a rendőrök ezt is visszautasították, a válaszuk csupán annyi volt, hogy a panaszos várja meg a barátját, és akkor kiadják neki a dolgait, amelyben található a mobiltelefonja is. A panaszos végül fél lábon elugrált a közeli troli megállóhoz, és elment a P. utcáig, ahol talált egy telefonfülkét, és értesítette édesanyját. A családja mind eközben nagyon aggódott érte, a húga telefonált is a rendőrségre, hogy tudnak-e valamit a panaszosról. A Rendőrkapitányság azt a tájékoztatást adta a panaszos húgának, hogy nem hallottak a panaszosról, de ne izguljon, mert ha valakit bevisznek a rendőrkapitányságra, az kap lehetőséget arra, hogy értesítse hozzátartozóját.

A panaszos állítása alapján, egyre jobban fáj a lába, és be is duzzadt, ezért hétfő reggel elvitték az érdi szakrendelő sebészetre, ahol megvizsgálták, majd megröntgenezték. A lelet alapján a térdízületi rés egyenletesen tágabb, ami folyadékszaporulatra utalhat. Az orvos feltételezte, hogy vérral telt meg az ízületi rés, így továbbküldte a panaszost a J. Kórház traumatológiájára, ahol megállapították, hogy a térd külső és belső szalagjainak rándulása és húzódása áll fenn, de mivel a röntgen a csontos részeket mutatja, az orvos nem tudta eldönteni azt, hogy van-e részleges vagy teljes szalagszakadása a panaszosnak. A panaszos térdéből leszívták a vért, majd fekvőgipszet kapott, ún. toksínt. 2015. szeptember 5-én végzett kontrollvizsgálaton az ún. Lachmann teszt pozitív lett, ami szalagszakadásra utalhat. A panaszos megjegyezte azt is, hogy jelenleg is térdmervítőt kell hordania, illetőleg UH-os kezelésem vesz részt. A következő kontrollvizsgálat szeptember 25-én lesz, amely során már meg tudják állapítani, hogy történt-e szalagszakadás.

A panaszos a történetek óta betegállományban van, egész hónapban nem tudott dolgozni. A sérülését megelőzően rendszeresen sportolt, az őszi szezonban indult volna több fitness versenyen. A panaszos úgy véli, nem folytathatja a sportot, így nem vehet részt azokon a versenyeken, amelyekre egy éve készül. A rendőri intézkedés óta rémálmai is vannak, melyben újra és újra átéli a megaláztatást, amit elszenvedett.

2) A panaszos jogi képviselője mellékelte a panaszos által rendelkezésére bocsátott 2014. augusztus 30-án készült orvosi dokumentációt.

Az ambuláns lapban foglaltak alapján, a megállapított diagnózis: a térd k. m. n. részeinek rándulása és húzódása. A mentő elmondása alapján, a fenti időpontban a L. csarnokban ismeretlen körülmények között a panaszos bal térdje megsérült. A panaszos alkoholt fogyasztott (2 sört, és 1 felest).

Az ambuláns lap szerint, a panaszos bal térdje nem duzzadt, továbbá külsérelmi nyom durva deformitás nem látható rajta. A patella szabad, nem ballotálható, nyomásra nem érzékeny, a patella folyamatosága megtartott. Crapitatio nem érezhető. Az ízület mozgásai teljesekek. Flexio 120 fok, extensio teljes. Az oldalszalagok, ízrések, condylusok nyomásra nem érzékenyek. A bal térd quadrieps femoris vastus medialis eredése mentén nyomásérzékenység, a patella nem nyomásérzékeny, illetőleg a patella-ín nem nyomásérzékeny. A térd hajlításakor patella-luxatio tendencia nincs. Az ízület stabilnak imponál. Az oldal szalagok jól tartanak, valgus, varus stress nem fájdalmas. Asztalfiók tünet, Lachmann-teszt negatív. Meniscus tesztek negatívak, rotatio fájdalom nincs. A végtagon distalisan keringés, érzés, mozgás megtartott. Terheléskor fájdalom nem jelentkezik, instabilitás érzése nincs. A fej, nyak, mellkas, has, gerinc, medence egyebekben a végtagok aktuális panasz, friss traumás eltérés nélkül.

A sürgősségi röntgenfelvételen nem látható traumás eltérés, illetőleg csontszerkezeti eltérés.

Alkalmazott terápia módja: a rugalmas pólya.

A fizikális és képpalkotó vizsgálattal akut traumatológiai teendőt nem találtak, a megállapított diagnózissal konzervatív kezelést kezdtek el, tekintettel a térdízületi folyadékgyülem, illetőleg instabilitás hiányára gipszrögzítéstől eltekintettek. A sérülés mechanizmusa a patella-subluxációt nem zárja ki, így javasolt a 4 hétig tartó patellafixálás viselése. Ennek céljából felhívták a panaszos figyelmét arra, hogy a következő kontrollvizsgálatra jelentkezzen a baléseti sebészeti szakambulancián.

3) A panaszos jogi képviselője becsatolta a 2014. szeptember 1-én végzett vizsgálatról készült ambuláns lapot.

A radiológiai vélemény szerint, a láb baloldalán a térdízületi rés egyenletesen tágabb, ez ízületi folyadék szaporulatra utalhat. Jól láthatóan a bal térdízület körül a lágyrész kissé duzzadtabb. A bal patellán fractura nem igazolható. Mindkét patella normális helyzetű. A csontszerkezetek pedig megtartottak mindkét oldalon.

4) A panaszbeadvány mellékletét képezi egy 2014. szeptember 1-jén készült járóbeteg vizsgálati lap is, mely szerint a panaszos panasz, illetőleg előzményként előadta, hogy két

napja reggel ellökték a rendőri intézkedés alkalmával. A L. utcai piacon a biztonsági őrök intézkedése kapcsán a rendőrök beszállították a rendőrségre, ahol a rendőr ellökte őt a padlóra, mely során a bal térde megsérült. A vizsgálati lap alapján, a sérült végtagon keringési, beidegzési zavar nincs. A bal térd duzzadt, mozgása fájdalmas. ADP tap. Compartement nincs. Patella min ballotálható.

A két irányú bal térd és patella felvétel alapján nem igazolható friss törés.

Az ambuláns lap szerint a diagnózis: a térd külső és belső szalagjainak rándulása, és húzódása. A panaszos ellátása vizsgálati röntgennel, toksínnel és RP Fraxiparine 0,4 alkalmazásával történt.

5) A 2014. szeptember 5-én készült járóbeteg vizsgálati lapból a következők állapíthatók meg.

A panaszos gipszlevétel után panaszmentes, a térd mozgásai beszűkültek. Lachmann-teszt pozitív. A combizomzat atrophisalodott, a sérült végtagon keringési és beidegzési zavar nincs.

A panaszos ellátása fiziológiai vizsgálattal, Uriel IT 43 BD, illetőleg Fastum gél rp-vel ellátva történt.

6) A jogi képviselő mellékelte a 2014. szeptember 12-én végzett kontrollról készített ambuláns lap, melyből a következők derülnek ki.

Az ambuláns lap szerint 2014. szeptember 1-jén a panaszos bal térd sérülésére gipszot helyeztek fel. 2014. szeptember 5-én pedig eltávolították a gipszet, és a panaszos térdrögzítőt kapott.

A panaszos azt nyilatkozta, hogy az egészségügyi szolgáltatáshoz szükséges valamennyi személyes és különleges adata kezeléséhez hozzájárul, illetőleg a gyógyszerkülönbözetet átvállalja. Továbbá kijelentette, hogy fekvőbeteg kezelés alatt nem állt, valamint betegségeivel és a szükséges kezelésekkal, terápiával kapcsolatos felvilágosításokat megkapta, azokat megértette, és elfogadta. A panaszos kijelentette azt is, hogy a kezeléseiről készült ambuláns lap egy példányát átvette.

7) A panaszos jogi képviselője a Testület rendelkezésére bocsátotta a 2014. szeptember 23-án végzett bal térdízületi UH vizsgálat eredményét.

Az orvosi dokumentáció szerint, a vizsgálat SonoaceR3 készüléken történt. A vizsgálatból az alábbiak állapíthatók meg. A recessus suprapatellarisban kp. mennyiségű kóros folyadékgyülem látható. A femur condylusok porcborítását a nem megfelelően felktálható végtagnál nem lehetett megítélni. A patella ín és a quadriceps ín ép. Az oldalszalagok megtartottak. A lateralis oldalszalag a dist. tapadás feletti 20 mm-es szakaszon kissé echoszegényebb, a jelzett rész centrumában, a rostokkal párhuzamosan 10 mm hosszúságú, 1 mm vastag echoszegény sáv van. A hátsó keresztszalag ventralis része ábrázolható, az ellenoldalhoz képest vastosabb, a dorsalis tapadásnál lévő néhány mm-es szakasz nem differenciálható, helyén folyadék van. Mk. meniscus külső kétharmadában, az intermedier

rész-hátsó szarv határánál csaknem horizontális lefutású echoszegény csík van. A fossa popliteaban apró Baker cysta látható. A poplitealis erekben a keringés szabályos.

Az orvosi vélemény szerint, kóros ízületi folyadék. Laesio part. LCL., Laesio men. med et lat. Rupt. LCP, illetőleg apró Baker cysta található.

8) A 2014. szeptember 24-én kelt zárójelentésből az alábbiakra derül fény.

A zárójelentés szerint, a panaszos bal térdén térdrögzítőt viselt, valamit fájdalomról tett említést. A térde nem hajlik, a külső oldalszalag instabil. A patella nem ballotálható a direkt és indirekt mediális meniscus jel pozitív.

UH lelet szerint, kóros ízületi folyadék található a panaszos bal térdében.

9) Egy 2014. szeptember 25-én készült fizioterápiás ambuláns lap tanúsága szerint a panaszos kezelését befejezték, azonban panasza fokozódott.

10) A panaszos jogi képviselője a Testület rendelkezésére bocsátotta a (...) kerületi Rendőrkapitányság által kiállított igazolást az előállítás időtartamáról.

Az igazolás alapján, a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján a panaszos 2014. augusztus 30-án 8 óra 30 perctől 2014. augusztus 30 15 óra 40 percig személyi szabadságot korlátozó intézkedés foganatosítása miatt a (...) kerületi Rendőrkapitányság épületében tartózkodott. Az előállítás időtartama alatt a panaszosnak sérülése, illetőleg panasza nem keletkezett.

11) A panaszos jogi képviselője 2014. december 8-án, elektronikus úton küldte meg a Testület részére a (...) Mozgásszervi szakrendelés által, 2014. október 20-án készített vizsgálati leletet.

A vizsgálati lelet tartalmazza panaszos jelenlegi panaszát, mely szerint 2014. augusztus 30-án, az utcán elesett, mely következtében a bal térde megcsavarodott, fájdalmat, roppanást és kimozdulást érzett. Azonban a sérülés ellenére járóképes maradt. A sérülést követő napon duzzanat keletkezett, mozgása pedig korlátozottá vált, a sérült térdét instabillnak érezte. Első ellátása a H. Kórházban történt, ahol rándulást, illetőleg húzódást állapítottak meg, rögzítést nem kapott. Röntgenfelvételt készítettek a térdéről, majd a J. Kórházba irányították, ahol punctio történt, gipszet, majd 7 nappal később térdrögzítőt kapott. A panaszos elmondta, hogy térdrögzítő viselése nélkül fájdalmat, instabilitást érez, nyugalmi panasza pedig ritkán van. A panaszos több alkalommal ébredt éjszaka térd fájdalomra. MRJ vizsgálat történt.

A panaszos vizsgálati leletben foglalt státusza a következő. Oldal-azonos, fájdalomtalan csípőmozgás, a combizomzat nem sorvadt, a tengelyállás az élettani tartományban van. A bal térd nem melegebb, térdízületi folyadékgyülem, illetőleg extracapsularis duzzanat nincs. Térdárok cysta nem látható, nem tapintható. A patella ín hossza átlagos, normál „Q”szög, mozgásplyája jó. Térdmozgása 0-15-50 fok. A patella nem nyomásérzékeny. A prepatelláris bursa fala nme vastagabb. Kóros retropellaris hang nem észlelhető, a patella apex nem érzékeny. Zohlen jel negatív. A medialis ízületi rés nyomásérzékeny. A medialis meniscus vonalában kóros resistentia, mozgás nem érezhető. A medialis femurcondylus terhelési felszín

területén nyomásérzékenység nem észlelhető. A laterális ízületi rés kompressziója fájdalmat nem okoz. A laterális meniscus vonalában kóros resistentia, mozgás nem érezhető. Flexio-rotatio alatt meniszkusz sérülésre utaló crepitatio nem keletkezik, fájdalmat jelez. Plica rendellenességre utaló klinikai jel nincs. A FT mozgásait kóros hang nem kíséri. Medialis felnyílás nem észlelhető. Laterális meniscus vonalában kóros hang nem kíséri. Medialis felnyílás nem észlelhető. Laterális felnyílás nem észlelhető. Asztalfiók tünet 1+, Lachman tünet 1+. Bizonytalan végpont. Pivot shift pozitív. Tok elégtelenségre utaló kóros mozgás nem váltható ki. Keringési zavar nem észlelhető.

A vizsgálati lelet szerinti diagnózis: Laesio LCA gen. sin. Az orvosi vélemény alapján, a panaszos panaszát LCA szakadás és instabilitást nem okozó, proximalis, medialis LCM szakadás okozta, továbbá ST plasztika javasolt. A műtéig pedig tornakezelés javasolt.

12) A jogi képviselő 2014. december 8-án, elektronikus úton küldte meg a Testület részére a D. M. Kft. által 2014. október 5-én végzett vizsgálatáról készült leletet, melyből a következők derülnek ki.

A panaszos térdízületében jelentős mennyiségű folyadék ábrázolódik, mely részben a suprapatellárisban részben az ízületben helyezkedik el. A tibia medialis condylusának területén jelintenzitás fokozódás észlelhető, mely felveti sérülés következményeként csont ödéma lehetőségét. Az ízületi rés megtartott, a hyalinporc normális szélességű és jeladású. A hátsó keresztszalag megtartott, az elülső keresztszalag normálisnál kissé keskenyebb, elmosódottnak ábrázolódik, így itt felvetődik a részleges szakadás lehetősége. A medialis és laterális meniscusok jeladása szabályos, a patella jó helyzetű, ízületi felszíne megtartott.

13) A jogi képviselő 2014. december 8-án, elektronikus úton megküldte a K. Klinika Ortopédiai és Traumatológiai Osztály által, 2014. november 11-én készített orvosi dokumentációt.

A lelet szerinti anamnézis szinte szó szerint megegyezik az I. 12) alpontban bemutatott orvosi dokumentációkban szereplő anamnézissel, ezért a Testület eltekint ennek ismétlésétől, és csak az új érdemi információkat prezentálja ezen alpontban.

A panaszos kivizsgálása járóbeteg rendelésen történt, mely során thrombosis prophylaxis, antibioticum védelem, előkészítés után arthroscopos baltérd vizsgálatot végeztek. A patella terhelési felszínén hyalin porckárosodás nem volt látható. A patella ízületi vápa üvegporc felülete ép. A PF ízületi elemek illeszkedése jó. Rendellenes synovialis hártya redő, illetőleg szabad ízületi test nem került látótérbe. A medialis femurcondylus és tibiacondylus terhelési felszínén körjelző eltérés nem volt látható. A laterális femurcondylus és tibiacondylus terhelési felszíne ép. Meniscus sérülés nem került látótérbe. A hátsó keresztszalagon sérülést nem volt látható. Az elülső keresztszalag elszakadt. 5 köteges ST-GR blokk felhasználásával, fedett elülső keresztszalag pótlást végeztek. A térd rögzítése proximalisan endobuttonnal, distalisan KFI spongiosa csavarral történt.

Az orvosi dokumentáció alapján, 5 köteges ST-GR blokk felhasználásával, fedett elülső keresztszalag pótlást végeztek. A térd rögzítése proximalisan endobuttonnal, distalisan KFI spongiosa csavarral történt. A műtétet követő napon megkezdték a panaszos tornakezelését, a torna betanítást követően pedig CPM kezelést alkalmaztak. A korai posztoperatív szak

eseménytelen volt. B4372 állítható könyökmankóval mobilizáltuk. A műtét után 1 héttel a mankó elhagyható. A panaszost lobmentes sebbel hazabocsátották.

14) A panaszos jogi képviselője 2014. december 8-án, elektronikus úton mellékelte a K. Ny. F. B.-i Regionális Osztálya által 2014. december 8-án kelt, tanúkihallgatásról készített jegyzőkönyvet.

A jegyzőkönyvből megállapítható, hogy hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette miatt indított ügyben került meghallgatásra a panaszos, mint sértett. A tanúkihallgatáson jelen volt a dr. M.-né dr. B. A. alez., G.-né K. K. jegyzőkönyvvezető, illetőleg a panaszos. Dr. M.-né dr. B. A. alez. az alábbiakról tájékoztatta a tanút a kihallgatása előtt. Felhívta a tanú figyelmét arra, hogy a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 96. § (1) bekezdése alapján személyi adatainak zártan kezelése elrendelhető. A panaszos erre azt nyilatkozta, hogy nem kéri a személyi adatainak zártan kezelését.

Ezt követően dr. M.-né dr. B. A. alez. a Be. 82. § (2) bekezdése alapján tájékoztatta a panaszost arról, hogy a Be. 81. § (1) bekezdés b) pontja alapján megtagadhatja a vallomástételt, az aki a 82.§ (4) bekezdés esetét kivéve magát vagy hozzátartozóját bűncselekmény elkövetésével vádolná, az ezzel kapcsolatos kérdésben akkor is, ha a tanúvallomást, mint a terhelt hozzátartozója nem tagadta meg.

Ezután dr. M.-né dr. B. A. alez. tájékoztatta arról a panaszost, hogy az eljáró főügyész katonai ügyész, illetőleg a nyomozóhatóság tagja ellen kizárási indítványt terjeszthet elő, továbbá jelen lehet szakértő meghallgatásán, szemlén, helyszínelésen, bizonyítási kísérleten és felismerésre bemutatáson. A panaszos indítványozhatja vallomása szó szerinti jegyzőkönyvbe foglalását, ha ezt az ügyész, illetőleg a nyomozóhatóság tagja nem tartja indokolatlannak, valamint a panaszos írásban is kiegészítheti vallomását. dr. M.-né dr. B. A. alez. felhívta a panaszos figyelmét arra, hogy indítványozhat eljárási cselekmény rögzítését gyorsírással, hangfelvevővel, illetőleg egyéb berendezéssel, költségek megelőlegezése esetén. Ha az eljárással összefüggő esemény vagy nyilatkozat jegyzőkönyvbevételét kéri a panaszos, csak abban az esetben tagadható meg, ha ennek megtörténtéről az ügyésznek, vagy a nyomozóhatóság tagjának nincs tudomása. Dr. M.-né dr. B. A. alez. tájékoztatta a panaszost, hogy a nyomozás során megtekintheti a szakvéleményt, egyéb iratokat pedig akkor, ha ez a nyomozás érdekeit nem sérti. A nyomozás elvégzését követően pedig megtekintheti a nyomozás iratait, indítványokat tehet, észrevételei lehetnek, valamint panaszos nevében képviselő járhat el, és büntetőeljárásban polgári jogi igényt is érvényesíthet. A panaszos műtétet, vagy annak minősülő vizsgálati eljárást kivéve, köteles magát szakértői vizsgálatnak alá vetni, és tűrni, hogy a szakértő a szükséges vizsgálatot elvégezze, és azt egyéb módon elő is kell segítenie. Dr. M.-né dr. B. A. alez. felhívta a panaszos figyelmét arra is, hogy a panaszos mint sértett a feljelentés elutasítása, a nyomozás megszüntetése, a vádemelés részbeni mellőzése, a vád elejtése esetén pótmagánvádlóként léphet fel, amennyiben a törvényben meghatározott egyéb feltételek fennállnak.

Dr. M.-né dr. B. A. alez. figyelmeztette a panaszost, hogy a Be. 85. § (3) bekezdése alapján, hogy köteles a legjobb tudomása és lelkiismerete szerint az igazat vallani, továbbá arra, hogy a hamis tanúzást és a tanúvallomás jogosulatlan megtagadását a törvény büntetni rendeli.

A fent ismertetett figyelmeztetések megértését és tudomásulvételét követően, a panaszos vallomásaiban előadta, hogy 2014. augusztus 29-én este elindult a barátnőivel szórakozni. A buli hajnalig tartott, majd utána elindultak hazafelé a Budapest P. útra, mivel a húga és annak barátja P. T. ott lakik. A panaszos és barátnői bementek a Ny. tér környékén egy szórakozóhelyre, ahova érte ment P. T. A panaszos már nem tudta megmondani ennek a szórakozóhelynek a nevét, mivel nem szoktak odajárni. Miután P. T. megérkezett, a panasossal ketten átmentek a L. csarnokba, majd ott a panaszos bement a női mosdóba, mivel nem érezte jól magát. Ezt észelve a biztonsági őrök, felszólították őket, hogy menjenek ki onnan. A panaszos és P. T. a felszólításnak eleget tettek, majd kivezették őket az utcára. Ekkor már több rendőr volt a csarnok előtt, a panaszos azonban nem tudja megmondani pontosan hány rendőr volt ott, de úgy emlékszik, hogy kettőnél többen voltak. A panaszos csak férfi rendőröket látott. A rendőrök kérték a panaszosától és P. T.-től az irataikat. P. T. mondta, hogy nincs nála a személyi igazolványa, csak a bankkártyája, de ha szükséges őt hazakísérhetik és be tudja mutatni az igazolványát, mivel közel lakik. A panaszosnál viszont ott volt a személyi igazolványa, és be is mutatta. A panaszos állítása szerint P. T. értetlenkedett. Miközben P. T. kérdezte a rendőröktől, hogy miért vonták őket rendőri intézkedés alá, a panaszos elővette a mobiltelefonját, hogy felhívja a kedvesét, azonban P. T. odalépett hozzá, és közölte, hogy most ő nem telefonálhat. A panaszos erre odaadta neki a telefont.

A panaszos vallomása szerint, az igazoltatás során, illetőleg utána nem figyelte azt, hogy P. T.-sal mi történik, mit csinál, de egyszer csak azt vette észre, hogy hason fekszik a földön, az egyik rendőr pedig a hátán térdepel, valamint a kezeit hátrabilincselte. A panaszos zavarodott állapotban volt már abban a pillanatban, így nem emlékszik pontosan arra, hogy őt a rendőrök már a L. téren megbilincselték-e, vagy csak később a kapitányságon. A panaszos kezeit előre bilincselte, tehát a kezei a teste előtt voltak összebilincselve.

A panaszos kérdésre elmondta, hogy emlékezete szerint P. T-t és őt külön autóval vitték be a Rendőrkapitányságra, de teljesen biztosan erre sem emlékszik a panaszos.

A panaszos megjegyezte, hogy a történetekre egyrészt azért nem emlékszik jól, mert akkor éjszaka szeszes italt fogyasztott, talán egy pár fele jagermaistert, illetőleg 3 korsó sört, és még valamilyen koktélt is. Másrészt azért nem emlékszik vissza pontosan, mert a szakmájából kifolyólag önhipnózist gyakorol, azaz saját magán próbálja alkalmazni azt a terápiát, melynek segítségével a vele történt rossz dolgokat elfelejti, mert rémálmai vannak a történetek miatt. A panaszos kérdésre elmondta, hogy a L. téren, illetőleg a kapitányságra történt beszállítása során nem sérülhetett meg a térde, mivel nem volt olyan helyzet, melynek során ő például hirtelen rugó mozdulatot tett volna, vagy rosszul lépett volna, illetőleg a L. téren sem esett el, valamint a földre sem kellett lefeküdnie.

A panaszos rendőrkapitányságra érkezése után a nála lévő értéktárgyait leltározták, amely úgy történt a panaszos elmondása szerint, hogy meg kellett állnia a fal mellett és az egyik rendőr kiszedte a táskájában található tárgyakat, a másik rendőr pedig felírta egy papírra a kipakolt tárgyakat. Ezt követően le kellett vennie a cipőjét, majd bekerült az előállító helyiségbe, ahol odabilincselte a csap mellett a falon lévő fém alkatrészhez. A panaszos azonban nem tudja megmondani, hogy pontosan hogyan történt a bilincselés, emlékezete szerint csak az egyik csuklóját bilincselte a falon lévő fém alkatrészhez. A falhoz bilincselést követően a panaszosnak nem volt mozgástere, nem tudott a faltól ellépni, tehát hosszú vezetőszerű nem került alkalmazásra vele szemben. A panaszos állítása szerint, később sikerült a

megbilincselést követően sikerült kihúznia a kezét a bilincsből, így oda tudott menni a zárkaajtóhoz.

A panaszos elmondása alapján, ő már a zárkába kerülés után rögtön szólt, hogy szeretne telefonálni, azonban erre senki nem reagált, így ahogy kiszabadult a bilincsből, kopogott az ajtón, illetőleg azt kiabálta, hogy telefonálni szeretne. Sokáig nem reagáltak a panaszos kiabálására, majd később bement a zárkába 4 rendőr. A panaszos ekkor már teljesen ki volt borulva, sírt, zokogott, kérte, hogy adjanak neki oda egy telefont, mert értesíteni szeretné a családját, illetőleg kérte azt is, hogy igazolják magukat, és magyarázzák el neki, miért van a zárkában. A rendőrök azonban a panaszos kéréseinek nem tettek eleget. Az egyik rendőr, aki a panaszos jobb oldalánál állt, meglökte a panaszost a vállánál fogva, melynek következtében elesett. A panaszos amint a földre ért bal térdében erős fájdalmat érzett, amit azonnal jelzett a rendőröknek. A panaszos megjegyezte azt is, hogy esés közben semmilyen tárgyba nem ütötte be magát, egyszerűen a jobb vállát ért lökés következtében esett a földre. A rendőrök a földön fekvő panaszoshoz odaléptek, a két karját a feje fölött összebilincseltek, majd hozzábilincseltek az ágy lábához. A panaszos továbbra is sírt, kiabált, kérte, hogy hívjanak orvost, mert nagyon fáj a lába, de a rendőrök nem foglalkoztak vele. Hosszú ideig nem történt semmi, majd egyszer csak kinyitották az ajtót, a mentősök tolószékra ültették a panaszost, majd beszállították a H. Kórházba, ahol a panaszos elmondta az orvosnak a történeteket, de ahogy később kiderült, az orvos azt írta az ambuláns lapra, hogy „ismeretlen körülmények között sérült meg”. A panaszos úgy véli, hogy az orvos és a rendőrök ismerték egymást, mivel tegező hangnemben beszélgettek egymással. A vizsgálat során egy rendőrnő és egy másik rendőr volt bent. A vizsgálat során készült röntgenfelvétel is, ami törést nem mutatott, azonban a röntgen nem alkalmas a lágy sérülések kimutatására.

A panaszos elmondta azt is, hogy a 2014. november 11-én, T.-án, a K. Klinikán megműtötték, szalagplasztikát kellett végezni a térdénél. A műtetre azért volt szükség, mert minden lépésnél kiugrott a térde. Azonban a műtét ellenére a térde továbbra sincs rendben.

A panaszos vallomása szerint, a H. Kórházban találkozott P. T.-sal, aki elmondta, hogy a zárkában megverték a rendőrök, melynek következtében megsérült a feje, emiatt koponya CT-t kellett csinálni. A panaszos vérző sérülést nem látott P. T.-on, de a szemei pirosak voltak. P. T. azt mondta a panaszosnak, hogy a zárkában a rendőrök lefújták spray-vel. A panaszos megjegyezte azt, hogy P. T.-nak nem lett agysérülése.

A panaszost mind ezután visszavitték a Rendőrkapitányságra, ott visszakapta a dolgait, a telefonja viszont nem volt ezek között. A panaszos mindenképpen telefonálni akart, mivel fájdalmai voltak, azonban a rendőrök nem engedték neki, azt mondták mindjárt jön a barátja, várja meg és vele hazamehet. A panaszos órákig várta P. T.-t, de hiába, ezért úgy döntött, hogy egyedül elindul haza. Fél lábon ugrálva elment az első troli megállóig, majd a Sz. I. park után észrevett egy telefonfülkét, majd onnan felhívta édesanyját.

A panaszos kérdésre elmondta, hogy a vele szemben intézkedő rendőrök közül emlékszik egy K. A. nevű rendőrré, ő volt az, aki a rendőrnővel együtt a kórházba vitték a panaszost. A panaszos elmondta, hogy arra már nem emlékszik, hogy K. A. bent volt-e a zárkában mielőtt az egyik rendőr ellökte őt. A panaszos emlékszik még egy leltárt készítő rendőrré is, aki magas volt, közepes testalkatú, nagyon rövid haja volt, azonban az arcára nem emlékszik. Volt még egy fiatal rendőr is, akivel kapcsolatban a panaszosnak az tűnt fel, hogy nagyon

fiatal, illetőleg az, hogy ő is bent volt a zárkában, amikor a panaszoszt ellökték. A panaszos úgy véli, lehet, hogy ő lökte el, de ebben nem biztos.

Miután a panaszos felhívta az édesanyját, ő értesítette a hűgát is, aki elment a panaszosért a telefonfülkéhez. Majd elmesélte, hogy már több rendőrkapitányságot is felhívott, mert nem tudták hol van a panaszos és P. T., így érdeklődött a Rendőrkapitányságon is, de azt mondták, hogy nem tudnak róluk semmit. A panaszos húga kórházakat is hívott, a panaszos nem tudja, hogy hívta-e a H. Kórházat, de az biztos, hogy amíg a panaszos nem telefonált édesanyjának, addig családja semmit sem tudott a hollétéről.

A panaszos azt nyilatkozta, hogy könnyű testi sértés vétsége miatt magánindítványt kíván előterjeszteni az elkövetővel szemben.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a (...) kerületi Rendőrkapitánysághoz. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) dr. P. P. Gy. r. alez. kapitányságvezető átiratában a következőkről tájékoztatta a Testületet.

A kapitányságvezető átiratából kiderül, hogy a (...) kerületi Rendőrkapitányság P. T.-sal szemben hivatalos személy elleni erőszak elkövetésének megalapozott gyanúja miatt büntetőeljárást kezdeményezett. A panaszossal szemben pedig hivatalos személy elleni erőszak kísérletének megalapozott gyanúja miatt indult büntetőeljárás. A hivatalos személy elleni erőszakot és annak kísérletét a B. utcában, a L. piaccsarnok mélygarázsának lejárata melletti gyalogos járdán követték el, 2014. augusztus 30-án 8 óra 40 perc körüli időben. P. T. által elkövetett hivatalos személy elleni erőszak sértette, a Rendőrkapitányság rendészeti Osztály J.-i Alosztály beosztottja, F. M. próbaidős őrmester. A panaszos által elkövetett hivatalos személy elleni erőszak kísérletének sértette a Rendőrkapitányság R. Osztály Ú.-i Rendőrőrs beosztottja, Cs. Gy. R. r. őrm..

2014. augusztus 30-án a L.téren mozgóőri szolgálatot teljesítő J. A. r. őrm. és F. M. r. őrm. a B. utcában gyalogolt a L. Piac oldalában, amikor 8 óra 20 perckor odament hozzájuk a Piac biztonsági őr Sz. T. és felkérte őket rendőri intézkedésre. Előadta, hogy a Piac Galéria szintjén található női mosdóban feltehetőleg szexuális aktust folytattak, a piac területén szeszes italt fogyasztottak, majd amikor a biztonsági őrök felszólították őket, hogy távozzanak, szidalmazták, fenyegették őket, ezért a Piaccsarnokból a B. utcai kijáraton kilépve az ott tartózkodó mozgóőröktől rendőri intézkedést kértek. A felkérést követően a mozgóőrök intézkedést kezdeményeztek P. T.-sal és a panaszossal szemben, külön-külön igazoltatták őket, melynek biztosításához az ott tartózkodó biztonsági őrök, Sz. T., H. K., M. J. és B. Z. nyújtottak segítséget. Tekintettel arra, hogy az intézkedés során a két fő nem volt együttműködő, kiabált, illetőleg szidalmazta a rendőröket, amit az arra irányuló felszólítás ellenére is tovább folytattak, az intézkedő mozgóőrök közölték a két személlyel, hogy jogszerű rendőri intézkedéssel szembeni engedetlenség miatt szabálysértési eljárást kezdeményeznek velük szemben és szabálysértési eljárás azonnal történő lefolytatása miatt előállítják őket, a Rendőrkapitányságra és a beszállításukhoz segítséget kértek. Az intézkedés alá vont személyek beszállításának végrehajtásához a helyszínre érkezett 8 óra 35 perckor Cs.

Gy. R. r. őrm. és Gy. J. r. őrm. szolgálati gépkocsival, majd J. A. r. őrm. tájékoztatta őket az intézkedésről, eközben a panaszos egy alkalommal Cs. Gy. R. r. őrm.-t, a nála lévő ásványvízzel ivás közben leköpte. Ezt követően a panaszost és P. T.-t az intézkedő rendőrök a szolgálati gépkocsihoz kísérték, ahol P. T. az intézkedésnek ellenszegült, nem akart beülni a szolgálati gépkocsiba, eközben a panaszos elővette mobiltelefonját abból a célból, hogy a rendőri intézkedést rögzítse. J. A. r. őrm. felszólította, hogy tegye el a mobiltelefonját, melynek a panaszos azonban nem tett eleget, ezért J. A. r. őrm. azt a kezéből kivette, majd P. T. kikapta J. A. r. őrm. kezéből a mobiltelefont, és a következőt kérdezte: „Mi közöd van neked ehhez a telefonhoz?“, majd agresszívvá vált, ökölbe szorította a kezeit, teljesen befeszült, illetőleg apró fejelő mozdulatokat tett J. A. r. őrm. irányába. Ezen mozdulatokat M. J. biztonsági őr észlelte, és megelőző szándékkal P. T-t a nyakánál megfogta, hogy ne kerüljön sor tettelegességre. P. T. próbált kiszabadulni ebből a fogásból, örjöngeni kezdett, de F. M. pr. őrm. az ellenszegülés megtörése érdekében P. T. bal kezét hátrafeszítve elvezető fogással, J. A. r. őrm pedig P. T. jobb kezét hátrafeszítve testi kényszert alkalmaztak, illetőleg a szökés megakadályozása érdekében kezeit hátrabilincseltek, majd F. M. pr. őrm. elvezető fogást alkalmazott P. T-sal szemben. Az elvezető fogás alkalmazásánál P. T. előre döntött helyzetben volt, mely során F. M. pr. őrm. jobb térdébe beleharapott. A további támadás megakadályozása végett a nevezett személyt földre vitték, és leszorították, mivel a nevezett személy továbbra is ellenállást tanúsított, feszengett. A testi kényszer alkalmazása során P. T. jobb halántékán hámsérülés keletkezett. A panaszos látva, hogy P. T.-sal szemben a rendőrök testi kényszert alkalmaznak agresszívvá vált, majd a segítségére akart sietni, azonban Cs. Gy. R. r. őrm, Gy. J. r. őrm, valamint H. K. és B. Z. biztonsági őrök megakadályozták oly módon, hogy a panaszos kezeit megfogták. A panaszos próbált kiszabadulni a fogásból, és több alkalommal Cs. Gy. R. r. őrm. irányába rúgott, de a rúgások nem találták el őt. Ezután Gy. J. r. őrm. az ellenszegülés megtörése érdekében a panaszossal szemben testi kényszert alkalmazott, továbbá kezeit hátrabilincselte. A bilincselés végrehajtása után a helyszínre érkezett K. A. r. főrm. szolgálati gépkocsival, melybe a panaszost beültették, miközben ellenállt. Cs. Gy. R. r. őrm ezután közölte a panaszossal, hogy ellene szabálysértési, valamint büntető feljelentéssel él, az általa elkövetett a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Szabs. tv.) 216. § (1) bekezdésébe ütköző jogszerű rendőri intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértése, valamint a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 310.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző hivatalos személy elleni erőszak kísérlete miatt. Ezt követően a panaszost 9 óra 15 perckor a XIII. kerületi Rendőrkapitányságon előállították.

P. T.-t az intézkedő járőrök beültették a szolgálati gépjárműbe, majd J. A. r. őrm. közölte vele, hogy szabálysértési, valamint büntető feljelentéssel él, az általa elkövetett Szabs. tv. 216. § (1) bekezdésébe ütköző jogszerű rendőri intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértése, valamint a Btk. 310.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző hivatalos személy elleni erőszak elkövetése miatt, majd Cs. Gy. R. r. őrm. és k. J. R. r. őrm. beszállították őt a Rendőrkapitányságra, ahol 9 óra 50 perckor az előállító helyiségben helyezték el. A kapitányságvezető átiratában megjegyezte azt, hogy a panaszos illetőleg P. T. a hivatalos személy elleni erőszak elkövetése, valamint kísérletéhez nem használt eszközt.

A kapitányságvezető megállapította, hogy P. T.-sal szemben testi kényszer alkalmazására az Rtv. 47.§-a alapján, bilincs alkalmazására a 48.§ b) és d) pontja alapján jogszerűen került sor. A bilincs alkalmazása 2014. augusztus 30-án 8 óra 40 perctől 2014. augusztus 30-án 9 óra 50 percig, majd az előállító helyiségben történő elhelyezése során 9 óra 50 perctől 11 óra 47 percig, a kísérés során 11 óra 47 perctől 18 óra 37 percig tartott. A panaszossal szemben a

testi kényszer alkalmazására az Rtv. 47.§-a alapján, bilincs alkalmazására a 48.§ b) és d) pontja alapján jogszerűen került sor. A bilincs alkalmazása 2014. augusztus 30-án 8 óra 40 perctől 2014. augusztus 30-án 9 óra 15 percig, majd az előállító helyiségben történő elhelyezése után 9 óra 25 perctől 11 óra 50 percig, a kísérés során 11 óra 50 perctől 15 óra 35 percig tartott.

P. T.-sal szemben a személyes szabadságot korlátozó intézkedés 2014. augusztus 30-án 8 óra 20 perctől 18 40 percig tartott. Az előállítás időtartam az Rtv. 33.§ (3) bekezdésében meghatározott ideig tartott, a 8 órát meghaladó személyes szabadság korlátozása, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 30.§ (4) bekezdésében meghatározottak alapján került meghosszabbításra. P. T.-t az előállító helyiségben történő elhelyezéssel kapcsolatban az Rtv. 92.§-ban, illetőleg a Szolgálati Szabályzat 31.§ (7) bekezdésében foglaltak alapján, panasztételi lehetőségéről tájékoztatták. P. T. az Rtv. 18. §-a alapján, a hozzátartozó értesítésével kapcsolatos jogáról a felvilágosítást megkapta, és azzal nem kívánt élni, azonban az erről szóló nyilatkozatot nem írta alá. A panaszossal szemben a személyes szabadságot korlátozó intézkedés 2014. augusztus 30-án 8 óra 40 perctől 15 óra 40 percig tartott. A panaszt az előállító helyiségben történő elhelyezéssel kapcsolatban az Rtv. 92.§-ban, illetőleg a Szolgálati Szabályzat 31.§ (7) bekezdésében foglaltak alapján, panasztételi lehetőségéről tájékoztatták. P. T. az Rtv. 18. §-a alapján, a hozzátartozó értesítésével kapcsolatos jogáról a felvilágosítást megkapta, azzal azonban nem kívánt élni.

P. T. ruházatát az előállító helyiségben történő elhelyezésekor M. K. r. főrm. vizsgálta át, a Szolgálati Szabályzat 31.§ (7) bekezdésében foglaltak alapján. A panaszos ruházatát az előállító helyiségben történő elhelyezésekor V. A. r. őrm. vizsgálta át a Szolgálati Szabályzat 31.§ (7) bekezdésében foglaltak alapján.

A rendőri intézkedés során F. M. pr. őrm. P. T. harapásának következtében, jobb térdének elülső felszínén 8 napon belül gyógyuló hámsérüléses sérülést szenvedett. A panaszossal szemben kényszerítőeszköz alkalmazása során Gy. J. r. őrm. bal kezének III. ujján 8 napon belül gyógyuló, kb. 0,5 cm-es hámsérülést szenvedett. P. T. a vele szemben alkalmazott testi kényszer, illetőleg kényszerítő eszköz alkalmazása során, a fején 8 napon belül gyógyuló hámsérülést szenvedett. A panaszos bal térde vélhetőleg a személyes szabadságot korlátozó intézkedés során 8 napon belül gyógyuló rándulást szenvedett.

A hivatalos személy elleni erőszak elkövetése során dologi kár nem keletkezett.

P. T.-sal szemben vér-és vizeletminta vételére került sor, a Budapest P. K. utcában található H. Kórházban, ahol Dr. S. A. orvos megvizsgálta P. T.-t, majd 12 óra 42 perckor a 42-es számú vér- és vizeletvételi egységdobozba a II.2045684 sorszámú vérvételi edénybe levette a kért mennyiségű vért, majd a II.2045684 sorszámú edénybe levette a szükséges vizeletmennyiséget. 12 óra 42 perckor a 14-es számú egységdobozba a 989690 sorszámú vérvételi edénybe levette a szükséges vérmennyiséget, majd 13 óra 12 perckor a 13-as sorszámú vérvételi egységdobozba a 989698 sorszámú vérvételi edénybe levette a szükséges vérmennyiséget. A panaszossal szemben vér-és vizeletminta vételére került sor a B. (...) kerület P. K. utcában található H. Kórházban, ahol Dr. S. A. orvos megvizsgálta P. T.-t, majd 12 óra 54 perckor a 2-es számú mintavételi dobozba a 964716 sorszámú vérvételi edénybe levette a kért mennyiségű vért, majd a 40-es sorszámú vér-és vizeletvételi egységdobozba a II.2045687 sorszámú mintavételi edénybe levett a szükséges vér- és vizeletmennyiséget. 13

óra 34 perckor a 1-es sorszámú vérvételi egységdobozba a 964706 sorszámú vérvételi edénybe levette a szükséges vérmennyiséget.

A B. utca L. Piac mélygarázsának bejárata melletti helyszínen T. T. r. tórm. szolgálatparancsnok ittasság ellenőrzést hajtott végre a LION 500 típusú 53096 számú alkoholszondával: 9 óra 22 perckor J. A. r. őrmesterrel, Cs. Gy. R. r. őrm.-rel, Gy. J. r. őrm.-rel, F. M. pr. őrm.-rel szemben. A műszer mindegyikük esetében 0,0 mg/l értéket mutatott.

A bűncselekmény elkövetésének helyszínén, a Budapest B. utca L. Piaccsarnok mélygarázsának lejárata melletti gyalogos járdán, a helyszíni szemlét hajtottak végre, illetőleg p. T. által megharapott F. M. pr. őrm.-en a bűncselekmény időpontjában viselt 10M mintájú bevetési öltözet nadrágját, valamint Cs. Gy. R. r. őrm. szolgálati bevetési polóját, amit a panaszos leköpött, mintavétel céljából lefoglalták.

K. A. r. fhdgy. a R. Osztály vezetője, telefonon felvette a kapcsolatot a B.-i Ny. Ü. ügyeletes ügyészével dr. P. M.-val és tájékoztatta az esetről, aki kérte a keletkezett iratok megküldését 2014. szeptember 1-én, a lefoglalásra kerülő, térfigyelő kamerák által rögzített képfelvételek és F. M. pr. őrm. által viselt bevetési öltözet nadrágjával együtt. Továbbá kérte, hogy P. T.-tól és a panaszosától vegyenek mintát az ittasságra, illetőleg kábítószer fogyasztásra vonatkozóan.

A kapitányságvezető átiratában foglaltak szerint, a Rendőrkapitányság büntető feljelentést tett a panasossal, illetőleg P. T.-sal szemben, továbbá az általuk elkövetett jogszerű rendőri intézkedéssel szembeni intézkedés szabálysértése miatt, szabálysértési eljárás kerül lefolytatásra.

A kapitányságvezető megállapítása alapján, a panaszos és P. T. igazoltatása az Rtv. 24. § (4) bekezdése, a 29. § (1) bekezdése alapján jogszerűen, a Szolgálati Szabályzat 25. § (1) bekezdése alapján szakszerűen került végrehajtásra. A panaszos és P. T. előállításának jogalapja kapcsán, az Rtv. 33. § (2) bekezdése f) pontja alapján jogszerű volt, elfogásukat a 33. § (1) bekezdése a) pontja alapján jogszerűen, a Szolgálati Szabályzat 28. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően szakszerűen foganatosították.

A kapitányságvezető megállapította továbbá, hogy a kényszerítő eszközök használatára az Rtv. 16. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően került sor, a fokozatosság elvének betartásával, valamint a 15. § (1) és (2) bekezdéseiben foglaltaknak megfelelően arányosan került sor P. T.-sal, illetőleg a panasossal szemben a testi kényszer alkalmazására az Rtv. 47. § alapján, a bilincs alkalmazására a 48. § b) és d) pontja alapján jogszerűen került sor. A kényszerítő eszköz használata a Szolgálati Szabályzat 40. § (1) bekezdése alapján, a bilincs alkalmazása a 41. § (1) bekezdésének b) és d) pontja, a (3) bekezdése, valamint a (4) bekezdésének b) pontja alapján szakszerű volt. P. T. és a panaszos ruházatának átvizsgálása az Rtv. 31. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak alapján jogszerű volt, amelyet a Szolgálati Szabályzat 31. § (7) bekezdése alapján szakszerűen hajtottak végre. A panasossal és P. T.-sal szemben, az előállító helyiségben alkalmazott bilincs használata az Rtv. 48. § a) pontja alapján jogszerű, valamint a Szolgálati Szabályzat 41. § (3) bekezdése és a (4) bekezdésének d) pontja alapján szakszerű volt.

P. T.-sal szemben személyes szabadságot korlátozó intézkedés időtartama az Rtv. 33. § (3) bekezdésében meghatározott ideig tartott, a nyolc órát meghaladó személyes szabadság korlátozása a Szolgálati Szabályzat 30. § (4) bekezdésében meghatározottak alapján került meghosszabbításra. A panaszossal szemben a személyes szabadságot korlátozó intézkedés időtartama az Rtv. 33. § (3) bekezdésében meghatározott ideig tartott.

A rendőri intézkedés objektív vizsgálása érdekében az L. téri P. B. utcára néző térfelügyelő kamera felvétele beszerzésre került, mellyen az alap rendőri intézkedés látható, a hivatalos személy elleni erőszak és kísérletének helyszíne és megvalósulása azonban nem. A felvétel alapján a kapitányságvezető megállapította, hogy a rendőri intézkedés szakszerű volt. A kapitányságvezető megjegyezte azt is, hogy beszerzésre került a B. F. Önkormányzat Közterület Felügyelet által működtetett B. utca- K. L. utca kereszteződésénél található térfelügyelő kamera által rögzített videofelvétel, azonban azon sem a rendőri intézkedés, sem a hivatalos személy elleni erőszak nem látható.

A kapitányságvezető megállapította továbbá, hogy a rendőri intézkedések gyakorlati végrehajtásának alapvető taktikáiról szóló 18/2008 (OT. 10.) ORFK utasítás IX. fejezetének 9.1 pontjának a) alpontjaiban meghatározottak szerint P. T. bilincselése és elvezető fogással történő kísérése szakszerű volt. F. M. pr. őrm. helyesen járt el, amikor a nevezett személyt előre döntött helyzetben akarta kísérni a szolgálati gépkocsinhoz, azonban P. T. a pillanat tört része alatt használta ki a lehetőséget arra, hogy megharapja a járőr lábát.

A fentiek alapján a kapitányságvezető álláspontja az, hogy a rendőri intézkedés jogszerű és szakszerű volt, így az intézkedő rendőrökkel szemben sem büntető, sem fegyelmi eljárás megindítása nem indokolt.

2) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta T. T. r. törm. szolgálat parancsnok 2014. augusztus 30-án kelt jelentését, mely a következőket tartalmazza.

Tekintettel arra, hogy jelentés szinte szó szerint megegyezik a II. 1) alpontban bemutatott kapitányságvezető átiratában foglalt tényállással, a Testület eltekint ennek ismétlésétől, és jelen alpontban csak az új, releváns információkat ismerteti.

T. T. r. őrm. szolgálatparancsnok jelentése alapján, J. A. r. őrm. 2014. augusztus 30-án 6 órától 18 óráig mozgóéri szolgálatot teljesített a L. téren. Szolgálatát teljesítése során 8 óra 50 perckor EDR rádión keresztül jelentette, hogy a Budapest, L. téren a L. Cs. előtt állampolgári felkérésre intézkedést kezdeményezett járőrtársával F. M. pr. őrm.-rel két személlyel szemben, amely során az egyik személy F. M. pr. őrm.-t jobb térdén megharapta, a másik személy pedig az előállításban segítséget nyújtó Cs. Gy. R. r. őrm. irányába több alkalommal rúgó mozdulatokat tett. Ezt követően T. T. r. törm. szolgálat parancsnok 9 óra 10 perckor a helyszínre ment, ahol meghallgatta J. A. r. őrm.-t, aki előadta a történetet. J. A. őrm. által előadott tényállás az előző alpontban ismertetett kapitányságvezető átiratában foglaltakkal szó szerint megegyezik.

T. T. r. törm. jelentése szerint, miután a panaszost és P. T.-t előállították a Rendőrkapitányságra, az elfogás helyszínén meghallgatta Cs. Gy. r. őrm.-t, F. M. pr. őrm.-t és Gy. J. r. őrm.-t, akik a J. A. r. őrm. által mondottakat megerősítették.

T. T. r. őrm. szolgálatparancsnok a helyszínen 9 óra 22 perckor J. A. r. őrm.-rel, Cs. Gy. R. r. őrm.-rel, Gy. J. r. őrm.-rel és F. M. pr. őrm.-rel szemben Lion 500 típusú alkoholszondát alkalmazott, mely mindegyikük esetében 0,0 mg/l értéket mutatott.

T. T. r. őrm. szolgálatparancsnok a rendőri intézkedés kivizsgálása során a rendelkezésre álló adatokból, meghallgatásokból, az intézkedésről készült jelentésekből megállapította, hogy az Rtv. 29. § (1) bekezdése alapján az igazoltatás jogszerű, illetőleg a Szolgálati Szabályzat 25. § (1) bekezdése alapján szakszerű volt, mivel felkérésre az előző alpontban biztonsági őrök által ismertetett cselekmény elkövetése miatt kezdeményezték az intézkedést.

T. T. r. őrm. szolgálatparancsnok megállapította, hogy a panaszos és P. T. elfogása az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja szerint a szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten ért személy elfogását a rendőrök jogszerűen, valamint a Szolgálati Szabályzat 28. § (1) bekezdés alapján szakszerűen hajtották végre, mivel a panaszos és P. T. hivatalos személy elleni erőszak bűncselekményét követték el, mely során F. M. pr. őrm.-t a térdén megharapták, Cs. Gy. R. r. őrm. irányába pedig több alkalommal rúgó mozdulatot tettek.

T. T. r. őrm. szolgálatparancsnok megállapította továbbá, hogy az elfogás során a panaszossal és P. T. –sal szemben alkalmazott kényszerítő eszközök törvényi feltételit a Szolgálati Szabályzat 38. § (3), (4), (5) bekezdésekre figyelemmel megvizsgálva, az Rtv. 47. § szerinti testi kényszer alkalmazása jogszerű volt, a Szolgálati Szabályzat 40. § alapján pedig szakszerű volt, mivel a rendőr utasításainak nem tettek eleget. Az Rtv. 48. § b) pontja alapján támadás megakadályozása, valamint a d) pont szerinti ellenszegülés megtörése érdekében kezeik hátra helyzetben történő bilincselése jogszerű volt, illetőleg a Szolgálati Szabályzat 41. § (1) bekezdés b) pontja alapján, aki az intézkedő rendőrt, annak segítőjét, valamint az intézkedésben közreműködőt megtámadja, továbbá d) pontja szerint pedig, akinek a jogszerű intézkedéssel szembeni ellenszegülése testi kényszerrel nem törhető meg, szakszerű volt, mivel jelen esetben ezen személyek ellenszegültek, illetőleg támadó magatartást tanúsítottak.

A panaszos és P. T. a Rendőrkapitányságon előállító helyiségben történő elhelyezésüket követően szemben alkalmazott az Rtv. 47. § szerinti testi kényszer alkalmazása jogszerű volt, a Szolgálati Szabályzat 40. § alapján pedig szakszerű volt, mivel a rendőr utasításainak nem tettek eleget. Az Rtv. 48. § a) pontja alapján az önkárosítás megakadályozása, valamint a d) pont szerinti ellenszegülés megtörése érdekében kezeik hátra helyzetben történő bilincselése jogszerű volt, illetőleg a Szolgálati Szabályzat 41. § (4) bekezdés d) pontja alapján, indokolt esetben tárgyhoz bilincselése, szakszerű volt, mivel jelen esetben ezen személyek ellenszegültek, illetőleg támadó magatartást tanúsítottak.

A panaszos, illetőleg P. T. H. Kórházba történő átkísérése során a kényszerítő eszközök az Rtv. 47. § szerinti testi kényszer alkalmazása jogszerű volt, a Szolgálati Szabályzat 40. § alapján pedig szakszerű volt, mivel a rendőr utasításainak nem tettek eleget. Az Rtv. 48. § b) pontja alapján támadás megakadályozása, valamint a d) pont szerinti ellenszegülés megtörése érdekében kezeik hátra helyzetben történő bilincselése jogszerű volt, illetőleg a Szolgálati Szabályzat 41. § (1) bekezdés b) pontja alapján, aki az intézkedő rendőrt, annak segítőjét, valamint az intézkedésben közreműködőt megtámadja, továbbá d) pontja szerint pedig, akinek a jogszerű intézkedéssel szembeni ellenszegülése testi kényszerrel nem törhető meg, szakszerű volt, mivel jelen esetben ezen személyek ellenszegültek, illetőleg támadó magatartást tanúsítottak.

3) Cs. Gy. R. r. őrm. 2014. augusztus 30-án készítette jelentését az elfogás végrehajtásáról/kényszerítő eszköz alkalmazásáról, melyből a következők állapíthatók meg.

A jelentés szerint, a panaszossal szemben az intézkedést 2014. augusztus 30-án 8 óra 40 perckor kezdték meg a rendőrök, amely során az Rtv. 31. § (1) bekezdés szerint személyi szabadságában korlátozott személy átvizsgálása, illetőleg a 33. § (1) bekezdés a) pontja szerinti szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten érést követő elfogás került alkalmazásra. Cs. Gy. R. r. őrm. az intézkedés során kényszerítő eszközt alkalmazott, először is testi kényszert az Rtv. 47. § alapján, majd azt követően 48. § b) pont támadás megakadályozása, valamint ezen törvényhely d) pont szerinti ellenszegülés megtörése érdekében bilincs kényszerítő eszközt alkalmazott a panaszossal szemben. A kényszerítő eszközök alkalmazása előtt Cs. Gy. R. r. őrm. figyelmeztette a panaszost. A jelentés szerint a személyi szabadság korlátozásának/ kényszerítő eszköz alkalmazása Budapest L. utca a L. Cs. előtt a B. utca irányában történt. A bilincset 2014. augusztus 30-án 8 óra 40 perctől 2014. augusztus 30-án 9 óra 15 percig alkalmazták, a Szolgálati szabályzat 41. § (4) bekezdés b) pontja alapján kezek hátra bilincselésével. A rendőri intézkedés során nem keletkezett sérülés, illetőleg anyagi kár.

Az intézkedés alapjául szolgáló esemény rövid leírása szerint, 2014. augusztus 30-án 8 óra 30 perckor Angyalföld 8-as T. T. r. törm. szolgálatparancsnok azt az utasítást adta Cs. Gy. R. r. őrmesternek, hogy nyújtson segítséget előállításban a Budapest L. téren mozgóőr szolgálatot ellátó A. nek. Cs. gy. R. r. őrm. a helyszínre 8 óra 35 perckor érkezett meg, ahol felvette a kapcsolatot az A. tagállomás J. A. r. őrm.-rel, illetőleg F. M. pr. őrmesterrel, akik előadták, hogy a L. Cs. Biztonsági Szolgálat munkatársai azzal a problémával fordultak hozzájuk, hogy egy férfi és egy nő a Csarnok női mellékhelyiségében a galéria szinten szexuális kapcsolatot létesítettek, illetőleg a csarnok területén alkoholt fogyasztottak, és nem hajlandóak onnan távozni. Azt is elmondták, hogy ők már Cs. Gy. R. r. őrm. és T. T. r.tóm. kérésére előtt megállapították a fent nevezett személyek személyazonosságát, továbbá tájékoztatták Cs. Gy. R. r. őrm.-t, hogy a panaszos és P. T. az intézkedés megkezdése során arrogáns magatartást tanúsítottak, illetőleg P. T. távozni próbált a helyszínről. Miközben Cs. Gy. R. r. őrm. J. A. r. őrm.-rel egyeztetett az előállítás részleteiről, a panaszos a kezében lévő 0,5 l-es palackban lévő vízbe belekortyolt majd Cs. Gy. R. r. őrm.-re köpött és a következő szavakat fűzte hozzá: „Sírva röhögök rajtatok”. Ezt követően Cs. Gy. R. r. őrm. jogellenes magatartás abbahagyására szólította fel a panaszost és P. T.-t a törvény nevében szavak használatával, melynek azonban nem tettek eleget. Ezután felszólította őket, hogy fáradjanak a szolgálati gépkocsinhoz a L. Cs. K. L. utcával szembeni mélygarázs feljárójához. A szolgálati gépkocsinhoz érve P. T. ellenszegülni kezdett és közölte, hogy nem száll be a kocsiba, ezért vele szemben A. (...) -es tagállomás M. J. biztonsági szolgálat munkatársának segítségével bilincs kényszerítő eszközt alkalmazott. A panaszos ezt látva P. T. segítségére próbált sietni, melynek megakadályozása érdekében Cs. Gy. R. r. őrm. megfogta a kezeit, majd testi kényszerrel – karbölcső – elvezető fogással próbálta elvezetni a panaszost, amíg a mozgóőrök elvezették a helyszínről P. T.-t. A panaszos ellenszegült, próbált kiszabadulni a fogásból, a kezeit megfeszítette, valamint kapálózott, bal-és jobb lábával többször Cs. Gy. R. r. őrm. felé rúgott. Gy. J. r. őrm. valamint a L. Cs. Biztonsági szolgálat munkatársai, H. K. és B. Z. segítségével az ellenszegülés megtörése érdekében testi kényszert majd a kezek hátrabilincselésének módszerével bilincset alkalmazott, amelynek a panaszos szintén ellenállt. Amikor Cs. Gy. R. r. őrm. a biztonsági szolgálat munkatársaival közös erővel a panaszos kezeit hátrafeszítették, Gy. J. r. őrm. a panaszos kezeit egymáshoz bilincselte. Ezt követően beültették az időközben helyszínre érkező A. tagállomás személygépkocsijába. Cs. Gy. R. r. őrm. közölte a panaszossal, hogy a Btk. 310. § c) pontjába ütköző hivatalos személy elleni erőszak miatt büntető és a Szabs. tv. 216. § (1) bekezdésébe ütköző jogszerű rendőri

intézkedéssel szembeni engedetlenség miatt szabálysértési feljelentéssel fog élni, továbbá a helyszínen elfogja őt, és előállítja a Rendőrkapitányságra. Ezt követően P. T.-t másik szolgálati gépkocsival A. utasítására Cs. Gy. R. r. őrm. és K. J. r. őrm. beszállították a Rendőrkapitányságra. A kapitányságra 9 óra 50 perckor érkeztek meg, ahol sérülés- és panaszmentesen átadták a K. Csoportvezető úrnak, mely tartalmát J. A. r. őrm. személyes szabadságot korlátozó intézkedésről szóló jelentése tartalmaz.

Cs. Gy. R. r. őrm. megjegyezte, hogy P. T. az előállítás során folyamatosan provokálni próbálta, illetőleg szidalmazta, továbbá meg is fenyegette őt a következő szavakkal: „Te k***** rendőr a k***** anyád, ha nem egyenruhában lennél akkor kiütnélek a g*****”. A panaszost 9 óra 15 perckor adták át sérülés – és panaszmentesen a Rendőrkapitányság K. Csoportvezető úrnak.

A jelentés alapján, a panaszos bilincselése végrehajtásakor Gy. J. r. őrm. bal keze középső ujján 1 cm nagyságú hámsérülés keletkezett, mivel a panaszos megfeszítette a kezeit, majd kapálózott. A sérülést 9 óra 5 perckor a helyszínen kiérkező mentőápoló B. L. megvizsgálta és lefertőtlenítette, majd közölte, hogy további ellátásra a helyszínen nincs szükség, de a nap folyamán menjen be a Budapest H. Kórház Sürgősségi Betegellátó Osztályára, ahol részére tetanusz injekciót fognak adni. Ezt követően Gy. J. r. őrm. az A. tagállomás tagjaival 9 óra 59 perckor a H. Kórház Sürgősségi Betegellátó Osztályára mentek, ahol 10 óra 52 perckor Dr. O. I. beadta a tetanusz injekciót részére. Ezután Dr. O. I. az A. tagállomás tagjait is megvizsgálta, és megállapította, hogy további orvosi ellátásra nincs szükség. Ezt követően 10 óra 3 perckor távoztak a kórházból.

Cs. Gy. R. r. őrm. jelentése végén leírta azt is, hogy a panaszos az intézkedés során végig hisztériás magatartást tanúsított, kiabált, illetőleg kezeivel is kapálózott.

A jelentés szerint 2014. augusztus 30-án 8 óra 40 perckor a panaszost tájékoztatták a védelemhez való jog gyakorlásáról a 23/2003. (VI.24.) BM-IM együttes rendelet 4. § (4) bekezdése alapján. Az Rtv. 33. § (4) bekezdésében foglaltak szerint az előállítás okáról szóló tájékoztatást kiadták a panaszos részére. Az előállító helyiségben történő elhelyezéssel kapcsolatban a 19/1995 (XII. 13) BM. rendelet 2. § (8), (9) bekezdése, illetőleg a 19/1996. (VIII.23.) ORFK utasítás 36/A alapján jogairól és kötelezettségeiről szóló írásos tájékoztatást megkapta.

4) A rendőrség mellékelte a parancsnoki véleményt és kivizsgálást az elfogás végrehajtásáról/ kényszerítő eszköz alkalmazásáról, mely a következőket tartalmazza.

T. T. r. törm. szolgálatparancsnok megállapította, hogy az Rtv. 31. § (1) bekezdés alapján szabadságában korlátozott személy átvizsgálása, valamint az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja szerinti szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten érést követő elfogás alkalmazása, mint személyi szabadságot korlátozó intézkedés, jogszerű volt.

T. T. r. törm. szolgálatparancsnok a kényszerítő eszköz alkalmazásának törvényi feltételeit a Szolgálati Szabályzat 38. § (3), (4), (5) bekezdéseire figyelemmel megvizsgálta, és megállapította, hogy az Rtv. 47. § szerinti testi kényszer, illetőleg a 48. § b) pontjában foglalt támadás megakadályozása, valamint a 48. § d) pontja alapján ellenszegülés megtörése

érdekében bilincs alkalmazása jogszerű volt, továbbá az Rtv. 15. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott arányosság követelményének megfelelt, tehát az arányos volt.

5) J. A. r. őrm. 2014. augusztus 30-án készítette el jelentését az elfogás végrehajtásáról/kényszerítő eszköz alkalmazásáról, melyből a következők derülnek ki.

J. A. r. őrm. által készített jelentés szinte szó szerint megegyezik a CS. Gy. R. r. őrm. által készített jelentéssel, így erre tekintettel a Testület eltekint a tényállás ismétlésétől, és csak az új érdemi információkat prezentálja ezen alponban.

J. A. r. őrm. jelentése szerint, 2014. augusztus 30-án 6 órától 18 óráig mozgóőri szolgálatot teljesített a L. téren. A szolgálat teljesítése során 8 óra 20 perckor a Budapest, L. tér, B. utcával szemközti helyen, Sz. T. a L. csarnok biztonsági őre odament J. A. r. őrm.-hez, hogy rendőri segítséget kérjen tőle, mivel a lehel csarnok B. utca felőli bejáratánál egy férfi és egy nő kiabálnak, agresszívan viselkednek, és nem hajlandóak távozni. Elmondta továbbá, hogy a személyeket azért küldték ki a csarnokból, mert a galéria szinten található női mosdóban szexuálisan közöskültek. A takarító szolgálat 8 óra körüli időben tájékoztatta a biztonsági őroket arról, hogy egy férfi és egy nő együtt bementek a mosdóba. Tudomásszerzést követően a biztonsági őrok, H. K., M. J. és B. Z. a helyszínre mentek. A helyszínen szexuális közöskülésre utaló hangokat (zihálásokat, nyögéseket) hallottak. Felszólították a bent tartózkodókat (a panaszt, és P. T.-t), hogy menjenek ki a helyiségből, amelyre a panaszos azt válaszolta, hogy egyedül tartózkodik ott. További felszólításra előjött egy hölgy és egy férfi, akiken alkoholos befolyásoltságra utaló jeleket láttak, illetőleg a férfi kezében egy doboz sör is volt. A fenti okok miatt a biztonsági őrok közölték velük, hogy el kell hagyniuk a csarnok területét, melynek eleget téve elindultak a B. utcai kijárat felé. A távozás során folyamatosan kiabáltak, trágár szavakkal illették az őroket, T. T. jobb kezével ütő mozdulatokat is tett feléjük, ezért a biztonsági őrok rendőri segítséget kértek.

J. A. r. őrm. jelentése alapján, a panaszt és P. T.-t intézkedés alá vonta, napszaknak megfelelően köszönt, nemüknek életkoruknak megfelelő megszólítással, majd közölte a nevét, rendfokozatát, jelvéyszámát, beosztását, továbbá azt, hogy a biztonsági őrok felkérésére a panaszos és P. T. fent leírt cselekménye miatt kezdeményezte az intézkedést. Az intézkedést a biztonsági háromszög megtartásával hajtotta végre, amely során a panaszt és P. T.-t felszólította személyazonosságuk igazolására, amelynek csak a hölgy tudott eleget tenni, mert csak nála volt személyi igazolvány. J. A. r. őrm. először a panaszt hallgatta meg P. T.-től pár méterrel arrébb, amely során a biztonsági háromszöget meg kell bontania, úgy hogy a járőrtársa biztosítását a biztonsági őrok segítették. A panaszos a biztonsági őrok által elmondottakat alátámasztotta, valóban közöskültek a női mosdóban párjával.

Ezt követően J. A. r. őrm. meghallgatta P. T.-t, akinek rögzítette adatait bediktálás útján, majd a Kekk rendszerben ellenőrizte azokat, melyek megfeleltek a valóságnak. P. T. a panaszos által elmondottakat megerősítette.

J. A. r. őrm. megjegyezte, hogy az intézkedés során mind két személy arrogánsan, lekezelően beszélt vele, illetőleg kiabáltak, amit többszöri felszólítás ellenére sem hagytak abba. A panaszos a következőket mondta: „Csillagom, én rendőrségi pszichológus vagyok, én szoktam az ilyeneknek, mint te a pszichológiai vizsgálatát végezni, fiacskám az anyád lehetnék.”

A panaszos és P. T. megbilincselése során J. A. r. őrm. és Gy. J. r. őrm. kezén hámsérülés keletkezett, illetőleg F. M. pr. őrm. térdén harapása miatt mentőt kértek a helyszínre. A mentőszolgálat 9 óra 3 perckor érkezett a helyszínre B. L. mentőápoló vezetésével, aki a sérüléseket megvizsgálta, majd közölte, hogy a fertőzés veszély elkerülése érdekében menjenek be a H. kórházba további ellátás miatt.

A helyszínbiztosítást K. A. r. ftorm. és V. A. r. őrm. végezték. A helyszínről J. A. r. őrm. 9 óra 50 perckor távozott.

6) A rendőrség mellékelte a parancsnoki véleményt és kivizsgálást az elfogás végrehajtásáról/kényszerítő eszköz alkalmazásáról, mely a következőket tartalmazza.

T. T. r. tőrm. szolgálatparancsnok megállapította, hogy az Rtv. 31. § (1) bekezdés alapján szabadságában korlátozott személy átvizsgálása, valamint az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja szerinti szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten érést követő elfogás alkalmazása, mint személyi szabadságot korlátozó intézkedés, jogszerű volt.

T. T. r. tőrm. szolgálatparancsnok a kényszerítő eszköz alkalmazásának törvényi feltételeit a Szolgálati Szabályzat 38. § (3), (4), (5) bekezdéseire figyelemmel megvizsgálta, és megállapította, hogy az Rtv. 47. § szerinti testi kényszer, illetőleg a 48. § b) pontjában foglalt támadás megakadályozása, valamint a 48. § d) pontja alapján ellenszegülés megtörése érdekében bilincs alkalmazása jogszerű volt, továbbá az Rtv. 15. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott arányosság követelményének megfelelt, tehát az arányos volt.

7) A rendőrség csatolta a letéti tárgyakról készült, 2014. augusztus 30-án kelt jegyzőkönyvet.

A jegyzőkönyv alapján a panaszostól a következő tárgyakat, pénzt és értékeket vettek át : 1 db női táska, ruházat, 1 db Nokia mobiltelefon töltő, 1 db női ruha, 2 db Advil gyógyszer, 1 db női dezodor, 1 db női napszemüveg, 1 pár zokni, 1 db női fehérnemű alsó, 1 db fogkefe, 1 db neszeszer, pipere cuccok, pénztárca, 7 db kulcs, 3 db öngyújtó, adó igazolvány, 1 pár cipő, Mastercard bankkártya, hatósági igazolvány, 1 db 1000 Ft-os bankjegy, 1 db 20 Ft-os érme, 1 db 5 Ft-os érme, 1 db 200 Ft-os érme, 1 db 100 Ft-os érme, 1 db ipod készülék, 1 db fülhallgató, 1 db gyűrű.

8) A rendőrség mellékelte a letéti tárgyakról készült, 2014. augusztus 30-án kelt jegyzőkönyvet, mely szerint P. T.-tól az alábbi tárgyakat vették át a kapitányságon: 1 pár cipő, (...) bankkártya, 1db 1000 Ft-os, 1db 100 Ft-os, 1 db öngyújtó, 1 N. L. mobiltelefon, 1 I. mobiltelefon.

9) V. A. r. őrm. 2014. augusztus 30-án készítette el jelentését a helyszínbiztosításról, mely szerint, V. A. r. őrm. szolgálata teljesítése során 9 óra 50 perckor az A. T. T. r. tőrm. szolgálatparancsnok utasította, hogy a Budapest L. téren hajtson végre helyszínbiztosítást a Szemlebizottság kérésére. A Szemlebizottság 9 óra 57 perckor érkezett meg B. Z. r. fztls. vezetésével. V. A. r. őrm. átadta a helyszínt, valamint a szükséges információkat B. Z. r. fztls. részére, majd engedélyével 10 óra 10 perckor távozott onnan.

10) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta a szemle megtartásáról készült 2014. augusztus 30-án kelt jegyzőkönyvet, melyből a következők derülnek ki.

A jegyzőkönyv a B. B. utcában a L. Csarnok mellett készült 2014. augusztus 30-án 9 óra 55 perckor a Btk. 310. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és az (1) bekezdés a) pontja szerint minősülő erőszakkal vagy fenyegetéssel akadályozva elkövetett hivatalos személy vagy külföldi hivatalos személy elleni erőszak büntettének megalapozott gyanúja miatt a panaszos és P. T. ellen folyamatban lévő eljárásban a Be. 119. § (1),(3) és (4) bekezdésében meghatározottak alapján - figyelemmel a Be. 123. § (3) és (5) bekezdésére- megkezdett szemle alkalmával.

Az eljárási cselekményről a Be. 166. § (1)- (6) bekezdése alapján jegyzőkönyv készült. Az eljárási cselekmény a Be. 177. §-a alapján halaszthatatlan nyomozási cselekményként foganatosították. A halaszthatatlanság oka a késedelemmel járó veszély a nyomok és elváltozások megsemmisülését eredményezheti.

A nyomozó hatóság részéről jelen volt B. Z. r. ftzls. a bizottság vezetője, valamint K. I. r. ftzls. bűnügyi technikus.

A nyomozó hatóság felhívta a sértett figyelmét, hogy a Be. 96. § (1) bekezdése alapján kérheti a Be. 85. § (2) bekezdésében meghatározott személyi adatainak zártan kezelését. Az eljárásban részvevő személy úgy nyilatkozott, hogy kéri a személyi adatainak zártan kezelését.

A jegyzőkönyvből kiderül az, hogy a hatóság hatósági tanú alkalmazása nélkül folytatta le a szemlét. A hatóság részéről elhangzott azon figyelmeztetést követően, mely szerint a Be. 183. § (2) bekezdés alapján a nyomozó hatóság eljáró tagja felhívja a szemlével érintett személy figyelmét, hogy az indítványukra az eljáró hatóság hatósági tanút alkalmaz, kivéve, ha ennek elháríthatatlan akadálya van, illetve az eljárási cselekmény során észrevételt, indítványt tehetnek, egyben a gyanúsítottat tájékoztatja egyéb büntetőeljárási jogairól és kötelezettségeiről. A sértett azt nyilatkozta erre, hogy nem indítványozza a hatósági tanú alkalmazását.

A hatóság az alábbi figyelmeztetéseket közölte a sértettel. Felhívta a jelen lévő sértett figyelmét arra, hogy a Btk. 271. § alapján, aki a hatóságnál büntetőeljárás alapjául szolgáló olyan bejelentést tesz, amelyről tudja, hogy valótlan, a hatóság félrevezetésének vétségét követi el, melyet a törvény büntetni rendel. A Be. 123. § (4) bekezdése alapján, a terhelt, a tanú, a sértett és más személy a szemlének köteles magát alávetni, birtokában lévő tárgyat a szemle céljából köteles rendelkezésre bocsátani. Ez a terhelttől kikényszeríthető, sértett, illetőleg más személy rendbírsággal sújtható. A sértett a hamis tanúzás, illetőleg a hatóság félrevezetése bűncselekmények törvényes következményeire történt figyelmeztetéseket megértette, és tudomásul vette.

A nyomozó hatóság a Be. 119. § (3) bekezdése alapján, továbbá a 123. § (5) bekezdése alapján elrendeli a szemle tárgyának digitális fényképezőgéppel való rögzítését a rendelkezésre álló C. gyártmányú, PowerShot SX150IS típusú, 12X optikai zoomos, 12,1 megapixeles fényképezőgéppel.

A jegyzőkönyvből megállapítható, hogy a helyszínt biztosították. K. A. r. főrm., aki a szemlebizottság vezetőjének azt jelentette, hogy 9 óra 55 perckor a helyszínt az általa talált

állapotban átadja. A helyszínt biztosító az írásos jelentését a szemlebizottság vezető utasítására, azt az elkészülése után az ügyben eljáró nyomozó hatóságnak megküldi.

A jegyzőkönyv tartalmazza azt is, hogy az elkövetők elfogása, előállításra a szemlét megelőzően megtörtént.

A szemle megkezdésekor derült, napos idő, plusz 25 C fok volt, a szemlére utcán természetes fény viszonyok mellett került sor.

A jegyzőkönyv alapján a szemle megtartására azért került sor, mert eljárás indult a panaszos és P. T.-sal szemben, akik 2014. augusztus 30-án 8 óra 40 perckor B. (...) kerület B. utcában, a L. Cs. mellett erőszakkal vagy fenyegetéssel akadályozva elkövetett hivatalos személy elleni erőszak bűntettét követték el.

A szemlebizottság kiérkezésekor a helyszínen tartózkodott T. T. r. törm. szolgálatirányító parancsnok, aki tájékoztatta a szemlebizottságot a történetekről. T. T. r. törm. tájékoztatása szinte szó szerint megegyezik a II. 2) és 4) alponban ismertetett történeti tényállással, ezért a Testület eltekint ennek ismétlésétől.

A jegyzőkönyv statikus része tartalmazza a helyszín leírását, mely szerint a helyszín a Budapest Váci út 9-11. szám alatti L. Cs. B. utcai oldalán található, a Cs. B. Parkhoz eső végében, közvetlenül a L. Cs.-ban lévő Körzeti Megbízott Iroda utcára néző ablaka alatti járdaszakasz. Az épület oldala aszfaltozott útburkolatú B. utca úttestétől 330 cm-re van, azt attól térkövel kirakott járda választja el. Az épület oldala 700 cm magasságban terméskövel van kirakva, felette fehér színű kőporozott vakolat burkolatú. Maga a cselekmény a járda végében és az épület végében történt, ami félkörívben kiterébélyesedik, jobbra a KMB iroda oldalában, a földtől 1 m magasságban lévő termophlan üvegű ablak alatt. A járda végétől jobbra aszfalt borítású, a L. Cs. parkoló szintjeihez ki és behajtást lehetővé tevő úttest látható, balra az úttest. A járdaszakaszon, a cselekmény helyszínén a járdába építve egy 1 m X 1 m méretű „BKV Traficcan” feliratú fémlemez található, felette egy falra szerelt „Tűzoltó Vízforrás” feliratú, piros színű lelakatolt fémdoboz. A helyszínnel szemben a B. utcai útszakasz L. út felé vezető járdaszakasza, valamint a fém kerítéssel elkerített B. park látható, az úttest másik oldalán a B. utcai társasház, aljában egy borozóval, a társasház mellett jobbra a helyszíntől pedig balra a K. L. utca kezdődik. A helyszínen és környéken mind a gyalogos, mind a gépjármű forgalom intenzív.

A bűnügyi technikus a helyszínről és környezetéről 18 darab áttekintő és környezeti fényképfelvételt készített. A jegyzőkönyv szerint, a helyszínen a bűncselekménnyel kapcsolatba hozható egyéb rögzíthető nyom, anyagmaradvány nem található, az egyéb nyomkutatás nem vezetett eredményre.

A Rendőrkapitányság hivatali helyiségében, H. Gy. r. őrgy. K. csoportvezető utasítására Cs. Gy. R. r. őrm. kék színű, Rendőrség feliratú „XS” méretű szolgálati pólóját DNS nyom kutatása céljából a bűnügyi technikus eredetben rögzítette, bűnjeltesakba csomagolta, bűnjelcímkével látta el és aláírásával hitelesítette. (1-es számú bűnjel)

A 2-es számú helyen F. M. pr. őrm. kék színű, bevetési nadrágját DNS nyom kutatása céljából a bűnügyi technikus eredetben rögzítette, bűnjeltasakba csomagolta, bűnjelcímkevel látta el és aláírásával hitelesítette.(2-es számú bűnjel)

A szemle során az alábbi tárgyak kerültek lefoglalásra: az 1-es és 2-es számú bűnjel, továbbá a helyszínen rögzítettek 25 db fényképfelvételt.

A szemle során a nyomozó hatóság a következő határozatot hozta. A határozat szerint, a nyomozó hatóság elrendeli a Be. 152. § (2) bekezdése alapján- figyelemmel a Be. 177. §-ára – a szemle során feltalált és rögzített, azoknak a dolgoknak a lefoglalását, amelyek bizonyítási eszközök. A jegyzőkönyvben a szemle során az alábbi tárgyi bizonyítási eszközök kerültek feltalálásra pontban részletesen felsorolt 1-es és 2-es számú bűnjeleket lefoglalja a nyomozó hatóság.

Ezután a lefoglalással érintett személy tájékoztatása szerepel a határozatban, mely szerint ezen határozat ellen a Be. 195. § (1) bekezdése alapján panasznak lehet helye, amelyet a közléstől számított 8 napon belül a határozatot hozó hatósághoz lehet benyújtani. Nincs helye panasznak azonban a „helyszínen rögzített adatok” pontban felsorolt és a nyomozó hatóság által rögzített nyomok, anyagmaradványok lefoglalása ellen. A tájékoztatás alapján, a lefoglalással érintett személy a lefoglalás ellen nem kíván panasszal élni.

Az eljárási cselekménynél résztvevőknek nem volt nyilatkozata, észrevétele, illetőleg indítványa.

Ezt követően a hatóság tájékoztatta a sértettet, hogy a Be. 70/B. § (1) bekezdése értelmében az eljárás során keletkezett iratról kérelmére a kérelem előterjesztésétől számított 8 napon belül a nyomozó hatóság, amely előtt az eljárás folyamatban van, másolatot ad ki. Továbbá felhívta a sértett figyelmét az áldozat segítés külön törvényben foglalt lehetőségeire, illetőleg arra, hogy kérelmére az áldozatsegítő támogatások igénybevételéhez az eljáró hatóság igazolást ad ki.

A jegyzőkönyvet 2014. augusztus 30-án 11 óra 20 perckor zárták le.

11) A rendőrség csatolta a 2014. augusztus 30-án lefolytatott helyszíni szemle alkalmával rögzített nyomokat, lefoglalt tárgyakat tartalmazó jegyzéket.

A jegyzék szerint 2 db biológiai eredetű anyagmaradványt DNS vizsgálatra eredetben rögzítettek, továbbá 25 db fényképfelvétel készült, fertőzésveszélyes bűnjel nem volt, ujjtenyérnyomatvételt nem készítettek. Nyomozókutyát nem vettek igénybe, illetőleg fémkeresőt sem, valamint video felvétel sem készült

12) A rendőrség mellékelte a 2014. augusztus 30-án kelt bűnjeljegyzéket.

A bűnjeljegyzékből kiderül az, hogy a Btk. 310. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és az (1) bekezdés a) pontja szerint minősülő erőszakkal vagy fenyegetéssel akadályozva elkövetett hivatalos személy vagy külföldi hivatalos személy elleni erőszak büntettének megalapozott gyanúja miatt a panaszos és P. T. ellen indított bűnügyben átadott tárgyak a következők: 1 db

kék színű Rendőrs feliratú XS méretű szolgálati póló, melynek tulajdonosa Cs. Gy. R. r. őrm., illetőleg 1 db kék színű bevetési nadrág, melynek f. M. pr. őrm. a tulajdonosa.

13) A rendőrség csatolta a panaszos átkísérésének végrehajtásáról szóló 2014. augusztus 30-án kelt jelentést, melyből az alábbiak derülnek ki.

A jelentés szerint az átkísérést V. A. r. őrm. és K. A. r. ftőrm. hajtotta végre. 2014. augusztus 30-án 11 óra 40 perckor V. A. r. őrm. azt az utasítást kapta T. T. r. tőrm. szolgálatparancsnoktól, hogy kísérje át a panaszost a Budapest Rendőrkapitányságról további orvosi ellátásra, illetőleg a az általa elkövetett cselekmény miatt szükséges mintavételek elvégzése céljából a Budapest R. K. krt.-on található H. Kórházba. A jelentés alapján a panaszos átkísérését mentőautóval, J. G. mentő gépkocsivezetővel végrehajtotta, mely során rendkívüli esemény nem történt. Az átkísérés 3 óra 40 perc időtartamot vett igénybe.

V. A. r. őrm. jelentése alapján, a fenti címen 12 óra 23 perckor jelent meg, ahol Dr. S. A. ügyeletes orvos megvizsgálta a panaszost, azt követően 12 óra 54 perckor a 2-es mintavételi dobozba 964716 mintavételszámú sorszámú vérvételi edénybe levette a kért mennyiségű vért, majd a 40-es számú vér-és vizeletvételi egységdobozba a II.2045687 sorszámú mintavételi edénybe levett a szükséges vér-és vizeletmennyiséget. Ezután 13 óra 34 perckor az 1-es vérvételi egységdobozba a 964706 sorszámú vérvételi edénybe levette a szükséges vérmennyiséget. Mind ezután a panaszost röntgen vizsgálatnak vetették alá. Dr. O. I. orvos 14 óra 30 perckor szintén megvizsgálta a panaszost, majd elmondta V. A. r. őrm. részére, hogy a panaszos 8 napon belül gyógyuló sérüléseket szenvedett, illetőleg további ellátása nem szükséges.

V. A. r. őrm. 2014. augusztus 30-án 15 óra 30 perckor a H. Kórházat elhagyta, majd a panaszost 15 óra 35 perckor a Rendőrkapitányságra visszakisérte, illetőleg az 1-es, 2-es számú vérvételi, valamint a 40-es számú vér- és vizeletvételi egységdobozokat 15 óra 35 perckor a Rendőrkapitányságon készenléti csoportvezetőnek átadta.

V. A. r. őrm. jelentése szerint, az intézkedés során a panaszossal szemben bilincs kényszerítő eszközt alkalmazott, az Rtv. 48. § c) pontja alapján szökés megakadályozása, illetőleg ezen törvényhely b) pontjában foglalt támadás megakadályozása érdekében. A kényszerítő eszköz alkalmazására annak használata előtt figyelmeztette a panaszost. A bilincset 2014. augusztus 30-án 11 óra 50 perctől 2014. augusztus 30-án 15 óra 35 percig alkalmazott, a Szolgálati Szabályzat 41. § (4) b) pontja szerint a kezek előre bilincselésével. A rendőri intézkedés során sérülés, illetőleg anyagi kár nem keletkezett.

14) A rendőrség csatolta P. T. átkísérésének végrehajtásáról szóló 2014. augusztus 30-án kelt jelentést, melyből a következők állapíthatók meg.

A jelentés szerint az átkísérést N. T. r. tőrm. és K. J. r. őrm. hajtotta végre. 2014. augusztus 30-án 11 óra 40 perckor N. T. r. tőrm. azt az utasítást kapta T. T. r. tőrm. szolgálatparancsnoktól, hogy kísérje át P. T.-t a Budapest Rendőrkapitányságról további orvosi ellátásra, illetőleg a az általa elkövetett cselekmény miatt szükséges mintavételek elvégzése céljából a Budapest R. K. krt.-on található H. Kórházba. A jelentés alapján P. T. átkísérését mentőautóval végrehajtotta, mely során rendkívüli esemény nem történt. Az átkísérés 6 óra 40 perc időtartamot vett igénybe.

N. T. r. törm. jelentése alapján, a fenti címen 12 óra 17 perckor jelent meg, ahol Dr. S. A. ügyeletes orvos megvizsgálta P. T.-t, majd 12 óra 42 perckor a 42-es számú vér- és vizeletvételi egységdobozba a II.2045684 sorszámú vérvételi edénybe levette a kért mennyiségű vért, majd a II.2045684 sorszámú edénybe levette a szükséges vizeletmennyiséget. 12 óra 42 perckor a 14-es számú egységdobozba a 989690 sorszámú vérvételi edénybe levette a szükséges vérmennyiséget, majd 13 óra 12 perckor a 13-as sorszámú vérvételi egységdobozba a 989698 sorszámú vérvételi edénybe levette a szükséges vérmennyiséget. Ezt követően a P. T.-t mellkasi röntgen, valamint koponya CT vizsgálatnak vetették alá. Dr. S. A. N. T. r. törm. részére elmondta, hogy P. T. 8 napon belül gyógyuló sérüléseket szenvedett, további ellátása pedig nem szükséges. Mind ezután N. T. r. törm. 2014. augusztus 30-án 18 óra 33 perckor a Honvéd Kórházat elhagyta, majd P. T. 18 óra 37 perckor a Rendőrkapitányságra visszakísérte, illetőleg a 13-as, 14-es számú vérvételi, valamint a 42-es számú vér- és vizeletvételi egységdobozokat 18 óra 40 perckor a Rendőrkapitányságon készenléti csoportvezetőnek átadta.

N. T. r. törm. jelentése szerint, az intézkedés során a panaszossal szemben bilincs kényszerítő eszközt alkalmazott, az Rtv. 48. § c) pontja alapján szökés megakadályozása, illetőleg ezen törvényhely b) pontjában foglalt támadás megakadályozása érdekében. A kényszerítő eszköz alkalmazására annak használata előtt figyelmeztette a panaszost. A bilincset 2014. augusztus 30-án 11 óra 47 perctől 2014. augusztus 30-án 18 óra 37 percig alkalmazott, a Szolgálati Szabályzat 41. § (4) b) pontja szerint a kezek előre bilincselésével. A rendőri intézkedés során sérülés, illetőleg anyagi kár nem keletkezett.

15) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta a 2014. augusztus 30-án kelt vérvételi jegyzőkönyvet.

A jegyzőkönyv alapján, a vérvételre véralkohol vizsgálat céljából volt szükség. A vérvételre 2014. augusztus 30-án 14 óra 30 perckor került sor. A vizsgált személy a panaszos volt. A véleményt kérő szerv a rendőrkapitányság, az intézkedő rendőr pedig K. A. r. törm.

A jegyzőkönyv szerint, az utolsó italfogyasztás időpontja 2014. augusztus 30., mely során 10 dl sört, 4 dl tömény alkoholt fogyasztott a panaszos. Az utolsó étkezés ideje pedig 2014. augusztus 30-án 3 óra körüli idő. A vérvételkor tapasztalt klinikai tünetek a következők. A lehelet alkoholszaga nem volt érezhető, pupillák fényre és alkalmazkodásra jól reagáltak, nystagmus negatív, Romberg-tünet negatív, nehezített Romberg-tünet negatív, a panaszos ujj-orral próba során célba talált, emlékezett a cselekményre, térben és időben tájékozott volt, személyi adatait tudta közölni, a beszéde jól tagolt volt, magatartása pedig rendezett volt.

16) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta a 2014. augusztus 30-án kelt vérvételi jegyzőkönyvet.

A jegyzőkönyv alapján, a vérvételre véralkohol vizsgálat céljából volt szükség. A vérvételre 2014. augusztus 30-án 12 óra 42 perckor került sor. A vizsgált személy P. T. volt. A véleményt kérő szerv a rendőrkapitányság, az intézkedő rendőr pedig N. T. r. törm.

A jegyzőkönyv szerint, az utolsó italfogyasztás időpontja 2014. augusztus 30., mely során 5 dl sört, 1 dl tömény alkoholt fogyasztott a panaszos. Az utolsó étkezés ideje pedig 2014. augusztus 30-án 3 óra körüli idő, gyógyszert pedig nem fogyasztott. A vérvételkor tapasztalt

klinikai tünetek a következők. A lehelet alkoholszaga jól érezhető, pupillák fényre és alkalmazkodásra jól reagáltak, nystagmus negatív, Romberg-tünet negatív, nehezített Romberg-tünet negatív, a panaszos ujj-orr próba során célba talált, emlékezett a cselekményre, térben és időben tájékozott volt, személyi adatait tudta közölni, a beszéde jól tagolt volt, magatartása pedig agresszív volt. P. T. sérülést szenvedett, azonban a jegyzőkönyvből nem lehet kiolvasni azt, hogy pontosan milyen sérülést.

17) A rendőrség mellékelte a 2014. augusztus 30-án kelt vérvételi jegyzőkönyvet.

A jegyzőkönyv szerint, a vérvételre 2014. augusztus 30-án 13 óra 12 perckor került sor. Tekintettel arra, hogy tartalma szó szerint megegyezik az előző alpontban ismertetett vérvételi jegyzőkönyvvel, így a Testület eltekint annak ismétlésétől.

18) A rendőrség csatolta a kábítószeres befolyásoltság-vizsgálat céljára készült, 2014 augusztus 30-án kelt vizeletvételi illetve vér-és vizeletvételi jegyzőkönyvet.

A jegyzőkönyv alapján, a vérvétel időpontja 2014. augusztus 30-án 12 óra 54 perc, a vizeletvétel időpontja 2014. augusztus 30-án 12 óra 54 perc volt. A vizsgált személy a panaszos, illetőleg az intézkedő rendőr pedig K. A. r. törm. volt. A mintavételt azt tette a panaszos drogfogyasztása tette szükségessé.

A jegyzőkönyv „klinikai tünetek mintavételkor” c. része szinte szó szerint megegyezik a II. 15) alpontban ismertetett jegyzőkönyvben foglaltakkal, erre tekintettel a Testület eltekint annak ismétlésétől, és csak új információkkal egészíti ki azt jelen alpontban. A panaszos pupillái tágak voltak a mintavételkor, illetőleg sérülései (túszúrási nyomok) nem voltak láthatóak.

19) A rendőrség csatolta a kábítószeres befolyásoltság-vizsgálat céljára készült, 2014 augusztus 30-án kelt vizeletvételi illetve vér-és vizeletvételi jegyzőkönyvet.

A jegyzőkönyv alapján, a vérvétel időpontja 2014. augusztus 30-án 12 óra 42 perc, a vizeletvétel időpontja 2014. augusztus 30-án 12 óra 42 perc volt. A vizsgált személy a P. T., illetőleg az intézkedő rendőr pedig N. T. r. törm. volt. A mintavételt azt tette a P. T. kábítószer fogyasztása tette szükségessé.

A jegyzőkönyv „klinikai tünetek mintavételkor” c. része szinte szó szerint megegyezik a II. 16) alpontban ismertetett jegyzőkönyvben foglaltakkal, erre tekintettel a Testület eltekint annak ismétlésétől, és csak az új információkat prezentálja. A Testület így kiegészíti azzal az érdemi információval a II. 16) alpontban bemutatott jegyzőkönyvet, mely szerint P. T. pupillái tágak voltak a mintavételkor, illetőleg sérülései (túszúrási nyomok) nem voltak láthatóak.

20) A rendőrség mellékelte a 2014. szeptember 9-én kelt hivatalos feljegyzést, mely szerint H. S. r. alezredes felvette a kapcsolatot az ügyben eljáró ügyésszel dr. K. M. S.-nel, mivel az ügyben biztosított mintákhoz igazságügyi szakértő kirendelése szükséges. Az ügyben eljáró ügyész visszahívást ígért ezzel kapcsolatosan, azonban ez nem történt meg 2014. szeptember 9. 16 óra 20 percig.

21) M. K. r. ftörm. 2014. augusztus 30-án készítette jelentését a kifogásolt rendőri intézkedésről, mely a következőket tartalmazza.

M. K. r. ftörm. jelentése alapján 2014. augusztus 30-án 8 órától 20 óráig rendkívüli őrszolgálatot látott el. Az előállító helyiségben 9 óra 15 perckor elhelyezett panaszos 9 óra 25 perckor megnyomta a hívásjelzőt. M. K. r. ftörm. ezért kinyitotta az előállító helyiség ajtaját, a panaszos pedig megpróbált mellette kimenni az előállítóból. M. K. r. ftörm. felszólította a panaszost, hogy maradjon az előállító helyiségben, aminek azonban a panaszos nem tett eleget. Ezután ismételt felszólította és közölte vele, hogy ha nem hagyja abba a cselekményét testi kényszer, illetőleg bilincset fog alkalmazni. A panaszos ennek ellenére továbbra megpróbálta elhagyni az előállító helyiséget, közben fenyegetőzött, kiabált. Ezt követően vele szemben M. K. r. ftörm. testi kényszer alkalmazásával bilincset alkalmazott, kezeit hátra helyzetben az előállító pad vas részéhez bilincselte. A bilincselésben V. A. r. őrm. is részt vett. A bilincset 9 óra 25 perctől 12 óráig alkalmazta a panaszossal szemben, mivel mindvégig agresszív magatartást tanúsított, fenyegetőzött, kiabált. A bilincselés során sérülés nem keletkezett.

M. K. r. ftörm. jelentése szerint, 9 óra 50 perckor az előállító helyiségben elhelyezett P. T. szintén agresszív viselkedése miatt az előállító padjának vasrészéhez kezeit hátra helyzetben megbilincselte. A bilincselésben Cs. Gy. r. őrm. is részt vett. P. T. folyamatosan fenyegetőzött, kiabált, szidalmazta a rendőröket, és ezt az előállító helyiségben többszöri felszólítás ellenére sem hagyta abba. A bilincset 12 óra 5 percig alkalmazta P. T.-sal szemben, mivel végig agresszív, fenyegetőző magatartást tanúsított. A bilincselés során nem keletkezett sérülés.

22) J. A. r. őrm. 2014. november 3-án kelt jelentésében az alábbiakkal egészítette ki a 2014. augusztus 30-án kelt jelentését.

J. A. r. őrm. tájékoztatta a Testületet, annak kifejezett megkeresésére válaszolva, hogy a panaszos, illetőleg P. T. előállításának jogalapja a jogszerű rendőri intézkedéssel szembeni engedetlenség miatt, az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja, majd a hivatalos személy elleni erőszak elkövetése miatt az elfogás ezen törvényhely (1) bekezdés a) pontja. J. A. r. őrm. jelentése szerint, ő csak a helyszíni intézkedésnél volt jelen, a panaszos, illetőleg P. T. előállító helyiségbe történő elhelyezésénél nem volt jelen. Továbbá megjegyezte, hogy a panaszossal, illetőleg P. T.-sal szemben a jogszerű rendőri intézkedéssel szembeni engedetlenség miatt szabálysértési, hivatalos személy elleni erőszak miatt pedig büntető eljárás indult.

J. A. r. őrm. azt nyilatkozta jelentésében, hogy nincs tudomása arról, hogy a panaszos szenvedett-e sérülést a rendőri fellépés során, illetőleg a panaszos bántalmazásáról sincs információja. J. A. r. őrm. jelentése szerint, az intézkedést emberi hangnemben, emberhez méltó bánásmód tiszteletben tartásával foganatosították. Megjegyezte továbbá azt is, hogy a panaszos a helyszínen nem jelezte, hogy értesíteni szeretné hozzátartozóját, vagy más személyt.

23) Gy. J. r. őrm. szolgálatparancsnok 2014. november 5-én készítette el jelentését a Testület megkeresése alapján.

Tekintettel arra, hogy a rendőri jelentés az előző alpontokban ismertetett rendőri jelentések által kifejtett tényállással szinte szó szerint megegyezik, illetőleg még nem prezentált, új érdemi információt nem tartalmaz, így a Testület eltekint ismertetésétől.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

1) A Testület először azt vizsgálta meg, hogy a panaszt vajon az arra jogosult terjesztette-e elő, hiszen a panaszos jogi képviselője beadványát nemcsak saját maga nevében, hanem a rendőri intézkedés során a panaszossal tartózkodó barátja vonatkozásában is előterjesztette.

Az Rtv. 92. § szakasza határozza meg azt az alanyi kört, akik jogosultak a panaszt előterjeszteni.

(1) Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és büntfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.

(2) Akinek az intézkedés jogát vagy jogos érdekét érintette, panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott esetekben a cselekvőképtelen személy helyett törvényes képviselője jár el, korlátozottan cselekvőképes kiskorú vagy cselekvőképességében bármely ügycsoportban korlátozott nagykorú személy helyett törvényes képviselője vagy meghatalmazottja is eljárhat. A panasz meghatalmazott vagy jogi képviselő útján is előterjeszthető. Jogi képviselőként jogvédelemmel foglalkozó egyesület vagy alapítvány, nemzetiségi önkormányzat, jogi oktatást végző egyetem állam- és jogtudományi doktori fokozattal rendelkező egyetemi oktatója is eljárhat.

A fenti rendelkezésekből egyértelműen kiderül, hogy a panaszt főszabály szerint az terjesztheti elő, akinek a rendőri intézkedés jogát, vagy jogos érdekét érintette, tehát a Testület gyakorlata szerint az, akivel szemben a rendőrök intézkedtek, kényszerítő eszközt alkalmaztak, vagy mulasztottak. Természetesen az intézkedés alá vont személy minősül az ügy urának, így ő határozhat úgy, hogy nem kívánja előterjeszteni saját maga, a saját nevében a panaszbeadványt, ilyenkor képviselője terjeszti elő a panaszt. Az Rtv. 92. § (3) bekezdése rendelkezik a képviselő jogintézményéről, amelynek értelmében képviselő lehet a meghatalmazott képviselő, vagy jogi képviselő.

Tekintettel arra, hogy a panaszbeadványban a panaszoson kívül a barátja vonatkozásában is előadta a jogi képviselő a sérelmeket és a Testület rendelkezésére bocsátott iratokból

kiderül, hogy a panaszos barátja nem adott meghatalmazást a panaszeljáráásban történő képviselőre, valamint nem tett olyan nyilatkozatot, amelyben kérte volna a panasz eljárás lefolytatását a vele szembeni rendőri intézkedés tekintetében, így a Testület csak a panaszos kapcsán vizsgálta meg a sérelmezett rendőri intézkedést; a panaszos barátja tekintetében nem folytatott le érdemi vizsgálatot.

A fentiekben hivatkozottak értelmében, a Testület csak a panaszos vonatkozásában folytatta le eljárását, a barátja nevében előadott sérelmek tekintetében – a hozzájárulás hiányára tekintettel – nem folytatott le érdemi eljárást a Testület.

IV.

1) A Testületnek először azt kellett megvizsgálnia, hogy a hatásköri szabályai mennyiben teszik lehetővé a panaszos által előadottak vizsgálatát. Ennek kapcsán az alábbi álláspontra helyezkedett.

A panaszos sérelmezte, hogy amikor a rendőrök elszállították a kórházba, az orvosok által kiállított ambulánslap tartalmát tekintve, nem felel meg a valóságnak. Annak ellenére, hogy a panaszos elmesélte az orvosnak, azt, hogy az előállító helyiségben az egyik rendőr ellökte, és annak következtében sérült meg, az ambulánslapban az szerepel, hogy „ismeretlen körülmények között sérült meg”. Így ezen tényekre tekintettel a panaszos sérelmezi a vele szembeni intézkedést követően kiállított ambulánslapban foglaltakat.

A Testület hatáskörével kapcsolatban hivatkozik az Rtv. 92. § (1) bekezdésére, amely szerint azon rendőri intézkedéseket és mulasztásokat vizsgálhatja, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

- a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

- a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.) tekintetében van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Tekintettel arra, hogy az ambuláns lapot orvosok állítják ki, az általuk tapasztalt, elvégzett vizsgálatok alapján, így megállapítható, hogy a folyamatban szervesen a rendőrök nem vesznek részt, tekintettel a szakértelem hiányára. A fenti jogszabályi rendelkezésekből látszik, hogy a Testület a rendőrök, Rtv. szerinti tevékenységét vizsgálhatja felül. Az orvosok által kiállított dokumentumok valóságtartalmát nem vizsgálhatja, az abban foglaltakat elfogadja, tekintettel arra, hogy a Testület nem rendelkezik szakismerettel az orvostudományok terén. Ezen körülményekre tekintettel a Testület a panaszos jelen kifogását, szakértelme és hatásköre hiányában nem vizsgálhatta meg.

A fenti jogszabályi rendelkezések alapján a Testület hatáskörének és szakértelmének hiányában nem vizsgálhatta meg az ambuláns lap tartalmára vonatkozó panaszosi kifogást.

V.

A panaszos sérelmezte, hogy előállították, továbbá vitatta a vele szemben alkalmazott bilincselés jogosságát. Elmondása szerint az intézkedés során a rendőrök bántalmazták, amelynek következtében sérülése keletkezett. Végezetül kifogásolta a rendőrök szolgálati fellépését.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében foglalt emberi méltósághoz és az abból levezethető testi integritáshoz fűződő alapvető jogát, a IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz, a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz.

1) A Testület megvizsgálta a panaszos előállításának jogszerűségét.

a) Az előállítás jogalapja tekintetében a Testület az alábbi megállapításokat tette.

A panaszos beadványában arról számol be, hogy egy szórakozóhelyről hazafelé tartva egy barátja társaságában bement a L. téri P.-ba, ahol köztük és a biztonsági őrök között szóváltás alakult ki, majd a biztonsági őrök kikísérték őket a Piaccsarnok elé, ahol az épp megjelenő rendőrök igazoltatták a panaszost és barátját. A panaszos eleget tett a rendőri felszólításnak és átadta személyi igazolványát, amit a rendőrök elfogadtak, azonban a panaszos barátjánál P. T.-nál nem volt semmilyen személyazonosság megállapítására alkalmas irat, így a rendőrök közölték vele, hogy előállítják őt és a panaszost is. A panaszos úgy véli, semmi sem indokolta az előállítását, mivel nem követett el jogellenes cselekményt, illetőleg igazolni is tudta magát.

A Testület rendelkezésére álló rendőri iratok szerint a járőrök szolgálatuk teljesítése során, a L. Csarnok oldalában gyalogoltak, amikor 8 óra 20 perckor odament hozzájuk a L. Csarnok biztonsági őre, aki rendőri segítséget kért tőlük, mert a csarnok bejáratánál egy férfi és egy nő kiabáltak, agresszívan viselkedtek, és nem hajlandóak onnan távozni. A biztonsági őr elmondta továbbá részükre, hogy fent említett személyek a női mosdóban szexuálisan közöszültek, illetőleg alkoholos befolyásoltságra utaló jegyeket tapasztalt rajtuk, ezért felszólították a másik két kollégájával őket, arra hagyják el a csarnok területét. A felszólításnak eleget téve elindultak a bejárat felé, mely során folyamatosan trágár szavakkal illették a biztonsági őröket, majd a kijáratnál a férfi, P. T. ütó mozdulatokat tett a biztonsági őrök felé. A biztonsági őr felkérését követően a járőrök intézkedést kezdeményeztek a panaszossal és P. T.-sal szemben, külön-külön igazoltatták őket. Az intézkedés során a panaszos és a barátja, P. T. nem voltak együttműködőek, kiabáltak és szidalmazták a rendőröket, amit az arra irányuló felszólítás ellenére is tovább folytatottak, ekkor közölték velük, hogy a Szabs. tv. 216. § (1) bekezdésébe ütköző jogszerű rendőri intézkedéssel szembeni engedetlenség miatt szabálysértési eljárást kezdeményeznek velük szemben, és szabálysértési eljárás azonnal történő lefolytatása miatt az Rtv. 33.§ (2) f) pontja alapján előállítják őket a Rendőrkapitányságra. Ezután a panaszos az egyik rendőrt a nála lévő ásványvízzel ivás közben leköpte. Ezt követően pedig a szolgálati gépjárműhöz kísérték a panaszost és P. T.-t, azonban P. T. ellenszegülése miatt, vele szemben testi kényszert, majd bilincset alkalmaztak. A panaszos ezt látva agresszívvé vált, és a segítségére akart sietni, azonban ezt megakadályozták a rendőrök a biztonsági őrök segítségével úgy, hogy a panaszos kezeit megfogták. A panaszos próbált kiszabadulni a fogásból, kezeivel kapálózott és több

alkalommal az egyik rendőr irányába rúgott, ezért vele szemben testi kényszer alkalmazását követően, bilincset alkalmaztak majd beültették a szolgálati gépjárműbe, ahol közölték vele, hogy az fentebb hivatkozott jogszerű rendőri intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértése miatt szabálysértési, valamint a Btk. 310. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző hivatalos személy elleni erőszak bűncselekmény kísérlete miatt büntető feljelentéssel él. Ezt követően pedig előállították.

A rendőri jelentések szerint a panaszost az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján állították elő. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt, akit szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten értek.

Az első kérdéssel kapcsolatban a Testület utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely bűncselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem foglalhat állást abban a kérdésben, hogy valamely eljárás alá vont személy elkövetett-e bűncselekményt, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló magatartás értékelését – olyan esetekben, amikor a rendőrség az intézkedés alapjaként bűncselekmény gyanújára hivatkozik –, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, hogy a panaszos részéről a bűncselekmény elkövetésének gyanúja felmerülhetett-e. Ezzel összefüggésben a Testület fontosnak tartja hangsúlyozni: nem abban a kérdésben foglal állást, hogy a panaszos elkövette-e a bűncselekményt, avagy sem, hanem csupán abban, hogy az adott helyen és időben rendelkezésére álló adatok alapján a rendőr gondolhatta-e azt, hogy a panaszossal szemben felmerül a bűncselekmény elkövetésének (a megalapozott gyanú szintjénél) alacsonyabb fokú gyanúja. Amennyiben igen, úgy a rendőri intézkedés akkor is jogszerű lehet, ha utóbb a nyomozás azt állapítja meg, hogy az érintett nem követett el bűncselekményt, vagy a bűncselekmény elkövetése nem bizonyítható.

A Testület álláspontja szerint nem minősül megalapozatlannak az a rendőri vélemény, amely szerint a panaszos bűncselekményt követhetett el a rendőrök sérelmére. A Testület ugyanis az általa kialakított történeti tényállás elemeként kezelte azt, hogy a panaszos az intézkedéskor ittás állapotban volt – amelyet a panaszos is mind a beadványában, mind pedig a tanúvallomásában megerősített –, így ebből kifolyólag nem lehetett tudatában annak, hogy mit tesz. A biztonsági őrök is már azt tapasztalták a panaszossal szemben, hogy engedetlenkedő magatartást tanúsít, amelyet a rendőri jelenlét tovább fokozott. A panaszos akkor vált szinte kezelhetetlenné, amikor látta, hogy a rendőrök a barátjával szemben intézkednek. Ez oly annyira feldühíthette, hogy hirtelen nem gondolkodott, így megpróbálhatott olyan fokú ellenállást kifejteni a rendőrökkel szemben, amely akár ténylegesen sérülés okozását is célozhatta a rendőröknek. A panaszos valószínűleg fizikai erőt kifejtve próbálta meg a rendőröket arra rábírní, hogy a barátját hagyják békén, így a Testület elfogadta a rendőrség tényelőadását a történetek kapcsán, így álláspontja szerint felmerülhetett a panaszossal szemben a helyszínen, a rendőrök sérelmére elkövetett bűncselekmény elkövetésére vonatkozó, az előállítás foganatosításához szükséges minimális, egyszerű gyanú. Ezen körülményekre tekintettel a Testület igenlő választ adott arra a kérdésre, hogy a panaszossal szemben felmerülhetett olyan bűncselekmény elkövetésének a gyanúja, amely indokoltá tette a vele szembeni további intézkedést, amelyet előállítás keretén belül foganatosíthatott a rendőrség.

Ezután a Testületnek azt kellett megvizsgálnia és abban kellett állást foglalnia, hogy az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásához szükséges második, konjunktív elem (t. i. tettenérés) megvalósult-e.

Sem az Rtv., sem a büntető anyagi, illetve eljárási szabályok nem tartalmazzák a „tettenérés” meghatározását, a Testületnek tehát szükséges elvégezni a fogalom elemzését ahhoz, hogy megítélhesse, jelen ügyben alappal hivatkozik-e a rendőrség a tettenérésre, mint kötelező előállítási okra.

A Btk. kommentárja szerint a bírói gyakorlat – a tetten ért tolvaj által az eltulajdonított dolog megtartása érdekében alkalmazott erőszak rabláskénti minősülése kapcsán – a tettenérés fogalmát tágan értelmezi, nem csak a cselekmény véghezvitele közbeni leleplezést érti rajta, hanem megállapíthatónak tartja akkor is, ha a bűncselekmény felfedezése a lopás befejezését jelentő elvétel után, de még az elvitel közben történik. Tettenérésnek minősül a lakásbetörés elkövetőjének a folyamatos üldözés utáni, akár a helyszíntől távoli elfogása is, ám a folyamatos üldözés megállapításának feltétele a helyszínről távozó tolvaj *folyamatos* szemmel tartása és *megszakítás nélküli* üldözése. Amennyiben a folyamatos üldözés megszakad, nem beszélhetünk tetten ért tolvajról (lásd: Dr. Belovics Ervin – Dr. Molnár Gábor – Dr. Sinku Pál: Büntetőjog. Különös rész. Harmadik, átdolgozott kiadás. HVG-Orac, Budapest, 2003, 587-588. o.).

A Be. szerint [127. § (3) bekezdés] a bűncselekmény elkövetésén tetten ért személyt bárki elfoghatja, köteles azonban őt a nyomozó hatóságnak haladéktalanul átadni; ha erre nincs módja, a rendőrséget értesíteni. A Be. kommentárja is kiemeli, hogy nem csak az minősül tettenérésnek, ha az elkövető a cselekményt szemtanú jelenlétében hajtja végre, és őt a szemtanú elfogja, hanem az is, ha az elkövetőt akár a szemtanú, akár a szemtanú felhívása, vagy más körülmény (pl. riasztó észlelése) alapján a szemtanútól különböző személy *üldözés során* elfogja [Jakucs Tamás (szerk.): Kommentár a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvényhez, 262. o.].

Mind az anyagi, mind az eljárási törvényekhez fűzött kommentárból kiderül tehát, hogy a tettenérés megállapításához szükséges egyfajta folyamatosság, amely a cselekmény elkövetését az elfogással összekapcsolja. Ezért abban az esetben is, ha az Rtv. tettenérés fogalmát nem csupán a hatóság általi észlelés alapján induló intézkedésekre szorítjuk, szükséges, hogy a tetten ért személy mozgását, cselekvését – akár a szemtanúk, akár az értesítésre megjelenő rendőrök – végig kövessék a cselekmény elkövetésétől kezdve. Amennyiben az elkövető ilyen fajta nyomon követhetősége megszakad, úgy tettenérésről nem beszélhetünk.

A Testület véleménye szerint az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott második konjunktív elem, vagyis a tettenérés is megvalósult. A Testület által kialakított történeti tényállás szerint a rendőrség észlelte a bűncselekmény elkövetésének folyamatát, azt, ahogyan az egyik rendőr irányába többször rúgó mozdulatokat tett, illetőleg kezeivel kapálózott, azonban a rendőri jelenlét megszakította a bűncselekmény befejezett stádiumba jutását, hiszen az egyik rendőr az ellenszegülés megtörése érdekében a panaszossal szemben testi kényszert, illetőleg bilincset alkalmazott. Ezen körülményekre tekintettel a Testület álláspontja szerint fenn állt a tettenérés lehetősége is jelen ügy kapcsán. Így mivel a bűncselekmény elkövetésére vonatkozó egyszerű gyanú és a tettenérés is, mint az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján foganatosítható előállítás két konjunktív követelménye is megvalósult, így a Testület úgy

határozott, hogy a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga nem sérült a vele szemben végrehajtott előállítás kapcsán.

A fentiekben közölte tekintettel a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga a vele szemben, az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja szerint végrehajtott előállítás kapcsán.

b) A Testület ezt követően azt értékelte, hogy a panaszos előállításának időtartama a jogszabályi előírásoknak és az arányosság követelményének megfelelt-e.

Az előállítás időtartamáról kiállított igazolás szerint a panaszos előállítása 2014. augusztus 30-án 8 óra 30 perctől 15 óra 40 percig, mindösszesen 7 óra 10 percig tartott.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A Szolgálati Szabályzat 30. §-ának (3) bekezdése szerint az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése főszabályként a „szükséges” időt jelöli meg és csak végső korlátként, határozza meg a 8 órás (illetve indokolt esetben, külön alaki feltételek mellett a további 4 órás) időtartamot. Felhívja a Testület a figyelmet az előállítás intézményének a személyi szabadságot súlyosan korlátozó jellegére, amelyre értelemszerűen vonatkozik az Rtv. 15. § (1) bekezdésében meghatározott azon általános arányossági követelmény is, mely szerint „a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával”.

A rendelkezésre álló iratok alapján közelítő pontossággal rekonstruálható, hogy mi történt az előállítás időtartama alatt. A biztonsági őr a helyszín közelében mozgóri szolgálatot ellátó járőrökhöz 8 óra 20 perckor ment oda, és kért tőlük rendőri segítséget. Ezt követően J. A. r. őrm. által készített jelentés szerint 8 óra 20 perckor igazoltatta a panaszost és annak barátját, P. T.-t külön-külön, az Rtv. 29. § (1) bekezdés 1) pontja alapján. Azonban az intézkedés során nem voltak együttműködők, ellenszegültek, szidalmazták a rendőröket, amit az arra irányuló felszólítás ellenére is tovább folytattak, ezért az intézkedő rendőr a két személy előállítását látta szükségesnek, az előző alpontban hivatkozott jogszerű rendőri intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértésének elkövetése miatt, szabálysértési eljárás azonnal történő lefolytatása érdekében. Az előállításához segítséget kértek. Cs. Gy. R. r. őrm. 8 óra 35 perckor érkezett a helyszínre, hogy segítséget nyújtson az előállításban, azonban P. T. ellenszegült, őrjöngött, és nem akart beszállni a szolgálati gépjárműbe, ezért vele szemben az Rtv. 47. § alapján testi kényszert, majd az Rtv. 48. § b) és d) pontja alapján bilincset alkalmaztak. Ennek láttán a panaszos próbált P. T. segítségére sietni, azonban ezt a rendőrök a biztonsági őrök segítségével megakadályozták, azonban próbált a fogásból kiszabadulni, kapálózott, valamint többször az egyik rendőr irányába rúgott, ezért az ellenszegülés megtörése érdekében vele szemben az Rtv. 47. §-a alapján testi kényszer, majd az Rtv. 48. § b) és d) pontja szerinti bilincs alkalmazására került sor. Ekkor érkezett meg K. A. r. főrm, aki a panaszost beültette a szolgálati gépjárműbe és a felszólításokat és figyelmeztetéseket

követően beszállította a kapitányságra, ahol 9 óra 15 perckor a készenléti csoportvezetőnek sérülés-és panaszmentesen átadták, majd elhelyezték az előállító helyiségben. A panaszos ruházatát átvizsgálták. Bár a rendőrség érdemben nem nyilatkozott atekintetben, hogy milyen cselekményeket foganatosítottak a panaszossal szemben, az megállapítható, hogy 2014. augusztus 30-án 11 óra 50 perckor a panaszost orvosi ellátásra, illetőleg az általa elkövetett bűncselekmény miatt szükséges mintavételek elvégzése céljából átkísérték a (...) kerület R. K. krt-on található H. Kórházba, A rendőrök 12 óra 23 perckor jelentek meg a H. Kórházban a panaszossal, ahol megvizsgálták a panaszost. 12 óra 54 perckor levették a szükséges mennyiségű vért és vizeletet. 13 óra 34 perckor levették a szükséges vérmennyiséget, ezt követően pedig a panaszos térd röntgen vizsgálatát végezték el. 14 óra 30 perckor egy másik orvos szintén megvizsgálta a panaszost. A kórházat 15 óra 30 perckor hagyták el a rendőrök a panaszossal, majd 15 óra 35 perckor a Rendőrkapitányságon készenléti csoportvezetőnek átadták a panaszost. Ezt követően pedig átadták a panaszos részére az előállítás időtartamáról szóló igazolást és 15 óra 40 perckor szabadon bocsátották.

A Testület gyakorlata alapján, az előállítás időtartama a panaszos személyi szabadságának korlátozásának időpontjától számítandó, tehát a rendőri intézkedés kezdetétől, amely jelen ügyben 8 óra 20 perc. Mindezek alapján tehát a panaszos előállítása összesen 7 óra 20 percen keresztül tartott, amely során érdemi cselekményt a panaszossal szemben a kapitányságon való átadást megelőzően 55 percben hajtottak végre, mely során igazoltatták, vele szemben testi kényszert, bilincset alkalmaztak; majd ezt követően a panaszost a kapitányságra szállították és 9 óra 15 perckor adták át sérülés-és panaszmentesen. A kapitányságon a ruházatátvizsgálás, illetőleg szükséges dokumentációk elkészítését, kitöltését követően (amely kb. 1 órát vehetett igénybe) a rendőrök 11 óra 50 perckor átkísérték a panaszost a H. Kórházba, orvosi ellátás, valamint a szükséges mintavételek elvégzése céljából. Megállapítható, hogy a kórházban 12 óra 23 perctől 15 óra 30 percig tartózkodott a panaszos, tehát összesen 3 óra 40 percet. Közelítőleg 5 óra 45 percen keresztül történtek konkrét cselekmények a panaszossal szemben. A fennmaradó holtidőben (kb. 1 óra 35 perc) nem hajtottak végre a panaszossal szemben érdemi cselekményt. A Testület a panaszos agresszív, ellenséges magatartására tekintettel, véleménye szerint a rendőrség ezen időtartamon belül a lehetőségekhez mérten, a panaszos állapotához képest a lehető leggyorsabban foganatosította az érdemi cselekményeket, így a panaszosnak nem kellett indokolatlanul sok időt várakoznia a kapitányság épületében. A Testület megítélése szerint az előállítás időtartamát a panaszos kórházba kísérése, majd ott pedig orvosi vizsgálata, ellátása, illetőleg a szükséges mintavétel hosszabbította meg. A Testület álláspontja szerint a közelítő pontossággal rekonstruált 1 óra 35 perces holtidő, amely során semmiféle eljárási cselekményt nem foganatosítottak a panaszossal szemben, nem tekinthető aránytalanul hosszúnak, mivel a rendőrség tájékoztatása szerint, ez idő alatt a panaszos végig támadó, ellenszegülő magatartást tanúsított. Emiatt a Testület véleménye szerint a panaszos előállítása ezen időtartam kapcsán nem sértette a személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogát.

Így a fentiekre tekintettel, a Testület álláspontja szerint a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga nem sérült az előállítás ideje kapcsán sem, hiszen az megfelelt az Rtv. 15. §-ában foglalt követelménynek.

4) A Testület ezt követően a panaszos bilincselésének körülményeit vizsgálta meg.

a) A Testület a bilincs alkalmazásának jogalapját három alponban vizsgálta a panaszos különféle magatartására tekintettel.

i) A Testület a panaszos előállítását megalapozó cselekményére tekintettel, az előállítás során alkalmazott bilincs jogalapja kapcsán az alábbi álláspontra helyezkedett.

A rendőrség a panaszossal szemben az Rtv. 48. § b) pontja, illetőleg d) pontja szerint alkalmazott bilincset. T. T. r. törm. a kivizsgálásában megállapította, hogy azért alkalmaztak az intézkedő rendőrök a panaszossal szemben bilincset az előállítás foganatosítása során, mivel ellenszegült, illetőleg támadó magatartást tanúsított azzal, hogy többször rúgó mozdulatokat tett az egyik rendőr irányába. Erre tekintettel a bilincselést jogszerűnek találta. A panaszos 2014. augusztus 30-án 8 óra 40 perc és 9 óra 15 perc között viselte a bilincset, azaz a panaszos a Rendőrkapitányságra történő szállítása során, 35 percen keresztül alkalmazott vele szemben a rendőrség kényszerítő eszközt.

Az Rtv. 16. § (1) bekezdése értelmében a rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége enélkül is biztosítható. Az Rtv. 47. §-a a testi kényszer alkalmazására vonatkozóan rögzíti, hogy a rendőr – intézkedése során – az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy cselekvés abbahagyására kényszerítést alkalmazhat. A 48. § alapján továbbá a rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy a) önkárosításának megakadályozására, b) támadásának megakadályozására, c) szökésének megakadályozására, d) ellenszegülésének megtörésére.

Az Rtv. előírásait a Szolgálati Szabályzat egészíti ki. A jogszabály 39. § (1) bekezdése rögzíti, hogy „az Rtv. szerinti kényszerítő eszköz csak akkor alkalmazható, ha az intézkedés alá vont magatartása, ellenszegülésének mértéke annak Rtv. szerinti alkalmazását indokolja. A nagyobb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz akkor alkalmazható, ha a kisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz alkalmazása nem vezetett eredményre vagy sikere eleve kilátástalan”. Ugyanezen törvényhely határozza meg azt, hogy az intézkedés alá vont személy magatartása minek minősül: „a) passzív ellenszegülést tanúsító személy, aki a rendőri intézkedés során a számára jogszerűen adott rendőri utasításokat nem hajtja végre, de tevéleges ellenszegülést nem mutat; b) aktív ellenszegülést tanúsító személy, aki nem veti magát alá a jogszerű rendőri intézkedésnek, magatartásával fizikai erő kifejtés útján igyekszik azt megakadályozni; c) támadó magatartást tanúsító személy, aki az intézkedő rendőrré, valamint a támogatására vagy védelmére kelt személyre támad. Testi kényszer, vagy megfogás, a leszorítás, az elvezetés vagy más, a rendőr által fizikai erő kifejtéssel alkalmazott, valamely cselekvésre vagy cselekvés abbahagyására irányuló kényszerítés a 40. § (1) bekezdése értelmében akkor alkalmazható, ha a rendőri erőfölény vagy az intézkedés eredményessége ezzel biztosítható. A bilincseléssel összefüggésben pedig a Szolgálati Szabályzat 41. § (1) bekezdésében példalózó jelleggel felsorolja, hogy az adott kényszerítő eszköz alkalmazása az Rtv. 48. §-ában meghatározott esetekben kivel szemben indokolt:

- „a) aki erőszakos, garázda magatartást tanúsít, és ennek abbahagyására testi kényszerrel nem készíthető,
- b) aki az intézkedő rendőrt, annak segítőjét, valamint az intézkedésben közreműködőt megtámadja,
- c) akinek az elfogására bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt került sor, és szökése bilincs alkalmazása nélkül nem akadályozható meg,

- d) akinek a jogszerű intézkedéssel szembeni ellenszegülése testi kényszerrel nem törhető meg,
- e) aki önkárosító magatartást tanúsít vagy ilyen magatartás tanúsításával fenyeget,
- f) akinek fogvatartása során kísérését rendelték el, és a kísért személy veszélyessége azt indokolja, vagy
- g) akit egyedül intézkedő rendőr állít elő.”

Tehát a rendőrség a panaszos bilincselésének a jogalapjaként a támadás megakadályozását, valamint ellenszegülés megtörését jelölte meg, tekintettel arra, hogy a panaszos ellenálló és támadó magatartást, tanúsított a rendőri intézkedés során. A Testület a kialakított történeti során megállapította azt, hogy a panaszos valóban nem működött együtt a rendőrökkel az intézkedés alatt, mely során többször próbálta megrúgni az egyik rendőrt, valamint a nála lévő ásványvízzel ivás közben sikerült is leköpnie az egyik rendőrt. A rendőrség az arányosság és fokozatosság elvére tekintettel, testi kényszert alkalmazott első lépésben a panaszossal szemben, amikor az előállítás foganatosítására irányuló felszólítás nem vezetett eredményre. A rendőrök jelen esetben testi kényszer alkalmazását követően tekintettel arra, hogy a panaszos ez alatt kapálózott, és rúgó mozdulatokat tett, alkalmaztak vele szemben bilincset. A Testület véleménye szerint a rendőrség helyesen járt el, amikor a fokozatosság elvét betartva először testi kényszert, majd annak eredménytelenségét követően bilincset alkalmazott. Ezen tényekre tekintettel a Testület megalapozottnak találta a rendőrség Rtv. 48. § b), valamint d) pontjára történő hivatkozását a bilincs-használat vonatkozásában, hiszen a közvetlen veszély, az okozatiság fennállt, amely indokolta bilincs, mint kényszerítő eszköz alkalmazását. Erre tekintettel a Testület véleménye szerint nem sérült a panaszos emberi méltóságához fűződő alapvető joga a panaszos bilincselése kapcsán.

Az Rtv. 48. § b), illetőleg d) pontjaira történő hivatkozást a Testület, mint kellő jogalapot elfogadta a bilincs alkalmazásának jogalapjául, így álláspontja szerint nem sérült a panaszos emberi méltóságához fűződő alapvető joga az előállítás során alkalmazott bilincs kapcsán.

ii) A Testület ezt követően a kapitányság területén, az előállító helyiségben történő bilincselés jogalapját vizsgálta meg.

A rendőrség tájékoztatása szerint a panaszost 9 óra 15 perckor helyezték el a kapitányság előállító helyiségében. A rendkívüli őrszolgálatot ellátó M. K. r. ftörm. rendőr jelentése szerint, a panaszos 9 óra 25 perckor megnyomta a hívásjelzőt, ezért M. K. r. ftörm. kinyitotta az előállító helyiség ajtaját, akkor a panaszos próbált mellette kimenni az előállító helyiségből. M. K. r. ftörm. felszólította, hogy maradjon az előállítóban, amelynek azonban a panaszos nem tett eleget. Majd ezt követően ismét felszólította, és közölte a panaszossal, hogy ha nem hagyja abba a cselekményét, akkor testi kényszert, illetőleg bilincset fog alkalmazni vele szemben. A panaszos ezek után is próbálta elhagyni az előállító helyiséget, közben fenyegetőzött, kiabált, ezért vele szemben testi kényszer alkalmazásával bilincset alkalmazott, a kezeit hátsó helyzetben az előállító vas részéhez bilincselte. A bilincset a kapitányságvezető átírata szerint, M. K. r. ftörm 9 óra 25 perctől 11 óra 50 percig alkalmazta.

A Testület megállapítása szerint a rendőrség nem tartotta be a kényszerítő eszközökkel szemben támasztott fokozatosság elvét. Amikor a rendőr ismételt felszólításának, a panaszos nem tett eleget első lépésként testi kényszer alkalmazásával kellett volna a panaszost arra

kényszeríteni, hogy tegyen eleget a rendőri felszólításnak, és amennyiben a testi kényszer alkalmazása nem vezetett volna eredményre akkor lett volna indokolt a panaszos bilincselése.

Harmadszor pedig a Testület jelzi, hogy a rendőrség nem tudott jelentéseiben olyan körülményt előadni a panaszos intézkedés során tanúsított magatartása kapcsán, amely szintén megalapozta volna az előállító helyiségben történő bilincselését. A jelentések azt tartalmazzák, hogy a panaszos agresszív volt, kiabált, és fenyegetőzött. Így ezen a ponton a rendőri jelentések pontatlanok, hiszen azokban nem adtak elő olyan körülményeket, amelyekből közvetlenül arra lehetett volna következtetni, hogy a bilincselés továbbra is indokolt lett volna.

Így a fentiekre tekintettel a Testület megállapította, hogy a panaszossal szemben az előállító helyiségben való bilincs alkalmazása jogszerűtlen és indokolatlan volt, így erre figyelemmel sérült a panaszos emberi méltóságához való joga.

iii) A Testület a rendőrkapitányság épületéből a kórházba történő kísérése során alkalmazott bilincselés jogalapja kapcsán az alábbi álláspontra helyezkedett.

A rendőri jelentések alapján a panaszos rendőrkapitányság épületéből a H. Kórházba történő kísérése során, 11 óra 50 perctől 15 óra 35 percig alkalmazták a panaszossal szemben bilincset, melynek jogalapja a rendőrség tájékoztatása szerint, az Rtv. 48. § c), illetőleg b) pontja. A hivatkozott jogszabályhely c) pontja alapján a szökés megakadályozása, valamint b) pontja szerint a támadás megakadályozása érdekében a rendőr bilincset alkalmazhat. A bilincset a Szolgálati Szabályzat 41. § (4) bekezdés b) pontja szerint a kezek előrebilincselésének módszerével alkalmazták. A szolgálatparancsnok jelentésében jogszerűnek találta az átkísérés során alkalmazott bilincset, az Rtv. 48. § b) pont szerinti támadás megakadályozása, valamint a d) pont alapján ellenszegülés megtörése érdekében, mivel a panaszos ellenszegült, illetőleg támadó magatartást tanúsított.

A Testület megállapítása szerint a kapitányság épületéből a kórházba történő kísérés során a bilincs alkalmazására a panaszos előállítását megelőző, illetőleg az előállítás során tanúsított ellenszegülő, agresszív, támadó jellegű magatartása indokolhatta az Rtv. 48. § b) és d) pontja alapján. Az Rtv. 48. § c) pont, mint jogalap is megállja a helyét, mivel a panaszos többszöri felszólítás ellenére próbált az előállító helyiségből távozni, megpróbált onnan szabadulni, tehát a rendőrség alappal következtethetett arra, hogy a panaszos ismét szökési kísérlettel fog próbálkozni az átkísérés során. Így ezen körülményekre tekintettel a rendőrség a panaszos magatartásából következtethetett arra, hogy szökést próbál majd megkísérelni, ellenszegülést fog tanúsítani, vagy akár rájuk is támad az átkísérés során. A Testület ezen tények értékelését követően arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos emberi méltóságához fűződő alapvető joga nem sérült az átkísérés során alkalmazott bilincs használata miatt.

A fent kifejtettekre tekintettel a Testület véleménye szerint nem sérült a panaszos emberi méltóságához fűződő alapvető joga a panaszos bilincselése kapcsán.

5) A Testület ezt követően a panaszos bántalmazására vonatkozó kifogását vizsgálta meg.

A panaszos állítása szerint az intézkedő rendőrök az előállítás alatt bántalmazták, az előállító helyiségben az egyik rendőr ellökte, úgy hogy aláfordult a bal térde, ezáltal pedig olyan súlyos sérüléseket okoztak neki, amely miatt jelenleg is kezelésekre jár és még mindig fáj a térde.

A rendőrség a Testület kifejezett megkeresésére, úgy nyilatkozott a panaszos ezen állításával kapcsolatban, hogy nem tudnak, illetőleg nincs információjuk az előállító helyiségben történő bántalmazásról, valamint a kapitányságvezető átiratában arról számol be, hogy a panaszos bal térdje vélhetőleg a személyes szabadságot korlátozó intézkedés során nyolc napon belül gyógyuló rándulást szenvedhetett.

A panaszos beadványa kiegészítésében csatolta a H. Kórházban 2014. augusztus 30-án rögzített ambulánslapot, melyben a megállapított diagnózis szerint a panaszos térdének rándulása, illetőleg húzódása következett be. Az ambulánslap szerint a sérülés ismeretlen körülmények között következhetett be. A panaszos állítása alapján alkoholt fogyasztott, 2 sört, illetőleg 1 felest. A rendőrség által csatolt 2014. augusztus 30-án kelt vérvételi jegyzőkönyv a panaszos azon állítását tartalmazza, mely szerint a panaszos 10 dl sört, és 4 dl tömény alkoholt fogyasztott.

Töretlen gyakorlatának megfelelően a Testület eljárását kizárólag a panaszost esetlegesen ért alapjogsérelem feltárására folytatta le – a hatáskörére irányadó jogszabályi rendelkezések értelmében álláspontját anélkül alakította ki, hogy az intézkedést foganatosító rendőrök büntetőjogi felelősségét vizsgálta volna.

Az Rtv. 17. §-ának (1) bekezdése értelmében a rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez fűződő jogot a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja. A (2) bekezdés pedig rögzíti, hogy a rendőri intézkedés során a kényszerítő eszköz alkalmazása esetén lehetőleg kerülni kell a sérülés okozását, az emberi élet kioltását. Az intézkedés folytán megsérült személy részére – amint ez lehetséges – segítséget kell nyújtani, szükség esetén a rendőr gondoskodik arról, hogy a sérültet orvos elláthassa, kórházi elhelyezése esetén a hozzátartozó vagy más, a sérülttel kapcsolatban álló személy erről értesüljön.

Az Emberi Jogok Európai Bíróságának (továbbiakban: Bíróság) töretlen gyakorlata szerint (lásd például: Selmouni kontra Franciaország, Ribitsch kontra Ausztria és Tomasi kontra Franciaország) amennyiben egy személy a hatóságok őrizetébe kerül és rajta ezen idő alatt sérülések keletkeznek, megfordul a bizonyítási teher, és a hatóságokra, illetve az érintett államra hárul, hogy valószínű magyarázatot adjon a sérülés okát illetően. Ellenkező esetben a Bíróság megállapítja az Emberi Jogok Európai Egyezménye kínzást, megalázó vagy embertelen bánásmódot tilalmazó 3. cikkének sérelmét, azaz az érintett alapjogának sérelmét (ami azonban nem jelent egyet valamely meghatározott személy büntetőjogi felelősségének megállapításával). A bántalmazás gyanúját felvető ügyekben a Testület ugyanezt a megközelítést alkalmazza.

A Testület vizsgálata kapcsán utal arra, hogy az Rtv. szerint rendelkezésére álló bizonyítási eszközök köre meglehetősen szűk, az ügyészség rendelkezésére álló eszközök – szembesítés, rendőrök kihallgatása stb. – legtöbbször nem veheti igénybe. A tényállás felderítése során ezért a Testület a panaszos és a rendőrség nyilatkozatára, valamint a rendelkezésére álló orvosi feljegyzésre támaszkodhatott.

Jelen esetben a panaszos beadványában azt állítja, hogy sérülése egy rendőri lökés következtében jöhetett létre, így a panaszos okozatiság hozott a Testület tudomására a sérülése (mint eredmény) és a rendőr taszító magatartása között. Emiatt – a panaszos álláspontja szerint – a rendőri intézkedés során bántalmazták őt. Ennek alátámasztására az intézkedés napján készült orvosi vizsgálatról szóló dokumentumot is a Testület

rendelkezésre bocsátott, valamint minden egyéb, későbbi kezelése során keletkező iratot. Az orvosi vélemények habár nem határozzák meg pontosan a sérülés keletkezésének a módját, mégis egyöntetűek atekintetben, hogy a panaszos bal térdé megsérült. Az intézkedés napján adott kőrisme szerint ismeretlen körülmények között szerezte a panaszos a sérülését, így nem állapítható az meg, hogy hogyan történt a sérülés keletkezése, de az biztos, hogy a panaszos bal térdé megsérült. A rendőrség a panaszos állítását érdemben nem tagadta, nem cáfolta; sőt a kapitányságvezető átiratában úgy nyilatkozott, hogy vélhetőleg a személyi szabadság korlátozására irányuló rendőri intézkedés során szenvedhetett a panaszos 8 napon belül gyógyuló rándulást. Ebből kiderül az, hogy a rendőrségnek tudomása volt arról, hogy a panaszos sérülést szenvedett; sőt arról is tudomással bírhatnak, hogy ez az intézkedés során keletkezhetett. A sérülés keletkezését támasztja alá az a tény is, hogy a rendőrök miután a panaszost előállították a kapitányságon kórházba szállították a szükséges ellátás biztosítása érdekében. A Testület ezen körülményeket tényként kezelte, így véleménye szerint a panaszos bal térdé megsérült, amely sérelem a rendőri intézkedés során is keletkezhetett. A sérülés keletkezésének módja tekintetében azonban a Testület rendelkezésére bocsátott orvosi dokumentációk egyike sem következetes, nem ad egy olyan előzményt, amely arra utalna, hogy bármely rendőr közrejátszott volna a panaszos sérülésének okozásában. Erre tekintettel, habár a panaszos valóban megsérülhetett az intézkedés során, az nem állapítható meg, hogy a sérülés ki okozta. Ugyanis elképzelhető, hogy a panaszos – állapotából kifolyólag – eleshetett, belerúghatott valamibe, neki mehetett valaminek, így akár a panaszos játszott közre a sérülés keletkezésében. Emellett egyértelműen nem zárható ki az sem, hogy rendőr okozta a panaszos sérülését, hiszen ez is elképzelhető. Azonban ezen körülményeket homály fedi, így a Testület véleménye szerint nem alakítható ki egy olyan okozati kapcsolat a sérülés keletkezése és a sérülés kiváltására vonatkozó magatartás között, amely megalapozná a rendőri bántalmazásra vonatkozó panaszt, így a Testület csak úgy határozhatott, hogy az okozatiság hiányára tekintettel a panaszos emberi méltóságához való jogából levezető testi épséghez való alapvető jogának a sérelme a rendőri bántalmazásra vonatkozó kifogás kapcsán nem megállapítható.

Mindezek alapján a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos emberi méltóságából levezethető testi épséghez fűződő alapvető jogának a sérelme nem megállapítható a rendőri bántalmazásra vonatkozó kifogás kapcsán.

6) A Testület megvizsgálta a rendőrök szolgálati fellépését érintő kifogást. A panaszos kifogásolta, hogy a rendőrök nem közölték a panaszossal a nevüket, azonosítószámukat, illetőleg az intézkedés okát sem.

A rendőrség határozottan visszautasította a panaszos ezen állításának valóságalapját, mivel a rendőrség tájékoztatása szerint az intézkedő rendőrök eleget tettek azonosítási kötelezettségüknek. Szolgálatukat egyenruhában látták el, amelyen azonosítószámuk, nevük, rendfokozatuk kitűzésre került. Az intézkedés megkezdése előtt a napszaknak megfelelően köszöntek, bemutatkoztak és közölték nevüket, rendfokozatukat, azonosító számukat és az intézkedésük okát; ennek ellenkezőjéről csak a panaszos tett kijelentést.

Az Rtv. 20. § szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye, vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. A rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

A rendőr köteles – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni. Ha a rendőr egyenruhát visel, de az intézkedés során azonosító jelvénye nem látható, vagy azt nem viseli, akkor a ruházatán azonosító jelvényének számát jól láthatóan fel kell tüntetni.

A szolgálati fellépés módjára vonatkozó szabályokat a Szolgálati Szabályzat 5. §-a tovább részletezi. A jogszabályhely értelmében az intézkedést a rendőr – az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelgéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja. Ez a közlés akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.

A Testület a panaszos és a rendőrség által előadott tények tekintetében ellentmondást tapasztalt, amelyet a rendelkezésére álló korlátozott számú bizonyítási eszközével és csekély számú bizonyítékával nem tudott feloldani, így nem tudott egy olyan történeti tényállást megállapítani, amely alapján a panaszos kifogását érdemben megvizsgálhatta volna, így csakis arra az álláspontra helyezkedhetett, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

A tényállások között feszülő, feloldhatatlan ellentmondásra tekintettel a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának sérelme nem megállapítható a rendőri fellépés kapcsán.

7) A panaszos beadványában előadta, hogy álláspontja szerint az előállítás során a rendőrség nem engedte őt telefonálni.

A panaszos beadványában előadta, hogy miután elhelyezték az előállító helyiségben, hozzábilincseltek az előállító helyiségben található asztal lábához. Ekkor ő nagyon kétségbe esett, és szeretett volna telefonálni, azonban a rendőrök nem reagáltak semmit a panaszos kérésére. Továbbá miután a panaszost szabadon bocsátották, kérte a rendőröket, hogy telefonálhasson a családjának, hogy jöjjenek érte, hiszen nem tudott a bal lábára állni, azonban a rendőrök nem engedték neki, csupán azt mondták a panaszosnak, hogy várja meg a barátját, és akkor kiadják neki az átvett dolgait, amelyek között van a telefonja is.

A rendőrség tájékoztatása szerint a panaszos nem jelezte a helyszínen, hogy értesítené hozzátartozóját vagy más személyt, arra azonban a rendőrség nem szolgált érdemi információval a Testület kifejezett megkeresése ellenére, hogy a panaszos a rendőrkapitányság épületében értesíteni szeretne volna a családját vagy egyéb személyt, illetőleg, hogy annak eleget tettek-e, Továbbá nem jelölt meg olyan körülményt, amely alátámasztotta volna azt, hogy a panaszos előállítását akadályozta vagy veszélyeztette volna, ha a panaszos értesíti hozzátartozóját, vagy más személyt.

Az Rtv. 17. § (1) bekezdése szerint a rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sérthetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.

Az Rtv. 13. § (3) bekezdése értelmében, ha a rendőrt az intézkedés megtételében tárgy akadályozza, azt eltávolíthatja, vagy az akadályt más módon elháríthatja, az ezzel okozott kárért a rendőrségnek az intézkedés alapjául szolgáló cselekményben vétlen károsultat kártalanítania kell.

Az Rtv. 18. § (1) bekezdése szerint a fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Ha a fogvatartott nincs abban a helyzetben, hogy e jogával élhessen, az értesítési kötelezettség a rendőrséget terheli.

A Testület a mobiltelefonokkal kapcsolatos rendőrségi gyakorlatot a 18. § (1) bekezdésre vetítve a következőképpen értékeli. Olyan esetekben, amikor a rendőri intézkedés célját veszélyezteti, ha az intézkedés alá vont személy mobiltelefonon ellenőrizetlenül lép kapcsolatba valakivel (pl. nem zárható ki, hogy bűntársát értesíti a gyanú szerint tetten ért elkövető), úgy az Rtv. 13. § (3) bekezdése kellő jogalapot biztosít a rendőrnek a telefon (mint az intézkedés eredményes végrehajtását akadályozó tárgy) elvételére, illetve a telefonálás korlátozására. Ha ilyen körülmény az adott helyzetben nem áll fent, úgy a mobiltelefon használata korlátozásának nincsen jogalapja. Ilyen esetekben semmi nem zárja ki, hogy a hozzátartozót vagy más személyt az előállított személy a saját telefonon értesítse, hiszen e jog főszabálya szerint az érintettet illeti meg, és az értesítés csak akkor rendőri feladat, ha a fogvatartott valamilyen okból nincsen abban a helyzetben, hogy értesítési jogával éljen.

Tekintettel arra, hogy a rendőrség a Testület kifejezett megkeresése ellenére sem nyilatkozott érdemben a telefonhasznált korlátozása kapcsán, így a Testület – következetes gyakorlatára tekintettel – a panaszos tényelődését vette figyelembe, és azt fogadta el valósnak. Tehát ebből kiindulva a panaszos számára a rendőrség nem biztosította a mobiltelefon használatot, valamint azt, hogy segítséget nyújtson valamelyik hozzátartozójának az értesítéséhez. Így erre tekintettel a rendőrség nem tett eleget azon kötelezettségnek, mely szerint, a panaszosnak biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy hozzátartozóját, illetőleg más személyt értesíthessen, valamint indokolatlanul korlátozta a panaszost a telefonhasználatban. Mindezekre tekintettel a Testület álláspontja szerint sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

A fentiekben kifejtettek alapján a Testület a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogának a sérelmét állapította meg.

VI.

A Testület vizsgálata során megállapította, hogy a panaszos előállításának foganatosításához az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja kellő jogalappal szolgált, így álláspontja az előállítás végrehajtása kapcsán nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga. A Testület az előállítás időtartamának kapcsán azt arányosnak ítélte meg, így álláspontja szerint nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való alapvető joga. A Testület a panaszossal szemben alkalmazott bilincset három stádiumban vizsgálta, amely során a panaszos előállító helyiségben történő

bilincselésére vonatkozó rendőri tényelőadást nem találta megalapozottnak, így álláspontja szerint etekintetben a bilincselés jogalapja nem volt meg, így sérült a panaszos emberi méltósághoz fűződő alapvető joga. Egyebekben a másik két stádiumban történő bilincselést jogszerűnek minősítette, így ezek kapcsán nem sérült a panaszos emberi méltósághoz való alapvető joga. A panaszos rendőri bántalmazásra, azaz a vele szemben kifejtett felhatalmazáson túli erőszak kifejtésére vonatkozó kifogása kapcsán, a homályos tényállás, a kifejezett okozatiság hiányára tekintettel a Testület úgy határozott, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogából levezethető testi épséghez fűződő alapvető jogának a sérelme nem megállapítható. A rendőrök szolgálati fellépése kapcsán a Testület nem tudta feloldani a tényelőadások között feszülő ellentmondást, így véleménye szerint a tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának a sérelme nem megállapítható. A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök nem engedték, hogy értesítse családját az előállításáról, nem telefonálhatott, amely panasz vonatkozásában a Testület a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelmét állapította meg.

A Testület álláspontja szerint a jogsérelem mértéke eléri azt a szintet, amely indokoltá teszi, hogy a Testület állásfoglalását megküldje az országos rendőrfőkapitánynak, ezért döntését a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki.

Budapest, 2015. október 22.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
előadó testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag